

ΛΑΧΗΣ

ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ, ΜΕΛΗΣΙΑΣ, ΝΙΚΙΑΣ, ΛΑΧΗΣ,
ΠΑΙΔΕΣ ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΚΑΙ ΜΕΛΗΣΙΟΥ,
ΣΩΚΡΑΤΗΣ

St. II
p. 178

ΛΥ. Τεθέασθε μὲν τὸν ἄνδρα μαχόμενον ἐν ὄπλοις, ὧ **a**
 Νικία τε καὶ Λάχης· οὐ δ' ἔνεκα ὑμᾶς ἐκελεύσαμεν συνθεά-
 σασθαι ἐγὼ τε καὶ Μελησίας ὅδε, τότε μὲν οὐκ εἶπομεν, νῦν
 δ' ἐροῦμεν. ἡγούμεθα γὰρ χρῆναι πρὸς γε ὑμᾶς παρρησιάζ-
 εσθαι. εἰσὶ γάρ τινες οἳ τῶν τοιούτων καταγελῶσι, καὶ ἐάν **5**
 τις αὐτοῖς συμβουλευσῆται, οὐκ ἂν εἴποιεν ἃ νοοῦσιν, ἀλλὰ **b**
 στοχαζόμενοι τοῦ συμβουλευομένου ἄλλα λέγουσι παρὰ τὴν
 αὐτῶν δόξαν· ὑμᾶς δὲ ἡμεῖς ἡγησάμενοι καὶ ἱκανοὺς γνῶναι
 καὶ γρόντας ἀπλῶς ἂν εἰπεῖν ἃ δοκεῖ ὑμῖν, οὕτω παρελάβομεν
 ἐπὶ τὴν συμβουλήν περὶ ᾧ μέλλομεν ἀνακοινοῦσθαι. ἔστιν **5**
 οὖν τοῦτο, περὶ οὗ πάλαι τοσαῦτα προοιμιάζομαι, τόδε. ἡμῖν **179**
 εἰσὶν ὑεῖς οὗτοιί, ὅδε μὲν τοῦδε, πάππου ἔχων ὄνομα Θουκυ-
 δίδης, ἐμὸς δὲ αὖ ὅδε—παππῶον δὲ καὶ οὗτος ὄνομ' ἔχει
 τοῦμοῦ πατρός· Ἄριστειδην γὰρ αὐτὸν καλοῦμεν—ἡμῖν οὖν
 τούτων δέδοκται ἐπιμεληθῆναι ὡς οἶόν τε μάλιστα, καὶ μὴ **5**
 ποιῆσαι ὅπερ οἱ πολλοί, ἐπειδὴ μειράκια γέγονεν, ἀνεῖναι
 αὐτοὺς ὅτι βούλονται ποιεῖν, ἀλλὰ νῦν δὴ καὶ ἄρχεσθαι
 αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι καθ' ὅσον οἰοί τ' ἔσμέν. εἰδότες οὖν καὶ

178 a2 συνθεάσασθαι t: συνθεάσασθε B: συντεθεᾶσθαι TW
 b2 λέγουσι T: νοοῦσι B et γρ. t: νοοῦσι suprascr. λεγ W
 179 a1 τοῦτο del. corr. Coisl.: τὸ ci. Badham a3 δὲ καὶ scr.
 Vat. 1029: τε καὶ BTW a7 δὴ] ἤδη ci. Badham a8 οἰοί
 τ' BW: οἶόν τ' T

b ὑμῖν ὑεῖς ὄντας ἡγησάμεθα μεμεληκέναι περὶ αὐτῶν, εἴπερ
 τισὶν ἄλλοις, πῶς ἂν θεραπευθέντες γένοιτο ἄριστοι· εἰ δ'
 ἄρα πολλάκις μὴ προσεσχέκατε τὸν νοῦν τῷ τοιοῦτῳ, ὑπομνή-
 σουτες ὅτι οὐ χρὴ αὐτοῦ ἀμελεῖν, καὶ παρακαλοῦντες ὑμᾶς
5 ἐπὶ τὸ ἐπιμέλειάν τινα ποιήσασθαι τῶν ὑέων κωμῆ μεθ'
 ἡμῶν. ὅθεν δὲ ἡμῖν ταῦτ' ἔδοξεν, ᾧ Νικία τε καὶ Λάχης,
 χρὴ ἀκοῦσαι, κἂν ἢ ὀλίγῳ μακρότερα. συσσιτοῦμεν γὰρ
 δὴ ἐγὼ τε καὶ Μελησίας ὅδε, καὶ ἡμῖν τὰ μειράκια παρα-
c σιτεῖ. ὅπερ οὖν καὶ ἀρχόμενος εἶπον τοῦ λόγου, παρρη-
 σιασόμεθα πρὸς ὑμᾶς. ἡμῶν γὰρ ἑκάτερος περὶ τοῦ ἑαυτοῦ
 πατρὸς πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα ἔχει λέγειν πρὸς τοὺς νεανίσκους,
 καὶ ὅσα ἐν πολέμῳ ἠργάσαντο καὶ ὅσα ἐν εἰρήνῃ, διοικούντες
5 τὰ τε τῶν συμμάχων καὶ τὰ τῆσδε τῆς πόλεως· ἡμέτερα δ'
 αὐτῶν ἔργα οὐδέτερος ἔχει λέγειν. ταῦτα δὴ ὑπαισχυνόμεθά
 τε τούσδε καὶ αἰτιώμεθα τοὺς πατέρας ἡμῶν ὅτι ἡμᾶς μὲν
d εἶων τρυφᾶν, ἐπειδὴ μειράκια ἐγενόμεθα, τὰ δὲ τῶν ἄλλων
 πράγματα ἔπραττον· καὶ τοῖσδε τοῖς νεανίσκοις αὐτὰ ταῦτα
 ἐνδεικνύμεθα, λέγοντες ὅτι εἰ μὲν ἀμελήσουσιν ἑαυτῶν καὶ
 μὴ πείσονται ἡμῖν, ἀκλειεῖς γενήσονται, εἰ δ' ἐπιμελήσονται,
5 τάχ' ἂν τῶν ὀνομάτων ἄξιοι γένοιτο ἃ ἔχουσιν. οὗτοι μὲν
 οὖν φασιν πείσεσθαι· ἡμεῖς δὲ δὴ τοῦτο σκοποῦμεν, τί
 ἂν οὗτοι μαθόντες ἢ ἐπιτηδεύσαντες ὅτι ἄριστοι γένοιτο.
e εἰσηγήσατο οὖν τις ἡμῖν καὶ τοῦτο τὸ μάθημα, ὅτι καλὸν εἶη
 τῷ νέῳ μαθεῖν ἐν ὅπλοις μάχεσθαι· καὶ ἐπῆνει τοῦτον ὄν
 νῦν ὑμεῖς ἐθεάσασθε ἐπιδεικνύμενον, κἄτ' ἐκέλευε θεάσασθαι.
5 ἔδοξε δὴ χρῆναι αὐτούς τε ἐλθεῖν ἐπὶ θεῶν τάνδρὸς καὶ ὑμᾶς
 συμπααραλαβεῖν ἅμα μὲν συνθεατάς, ἅμα δὲ συμβούλους τε
 καὶ κοινωνούς, ἐὰν βούλησθε, περὶ τῆς τῶν ὑέων ἐπιμελείας.

b 1 ἡγησάμεθα] ἡγησάμενοι Badham (δεῦρο ἐκαλέσαμεν ὑμᾶς excidisse
 ratus): (εἰς συμβουλὴν ὑμᾶς παρεκαλέσαμεν ὅτι) ἡγησάμεθα Schanz
b 6 vel post ἡμῶν (Král) vel post **b** 1 ὄντας (Schanz) excidisse aliquid
 videtur c 4 πολέμῳ . . . ἐν B W t: om. T e 5 τῆσδε τῆς
 B W t: τῆς T c 7 τούσδε B W: τοῖσδε T e 1 ὅτι T W: οὐ
 B: ὡς in marg. B² e 2 τῷ νέῳ Badham e 3 θεάσασθαι T W:
 θεάσεσθαι B

ταῦτ' ἐστὶν ἃ ἐβουλόμεθα ὑμῖν ἀνακοινώσασθαι. ἤδη οὖν 180
 ὑμέτερον μέρος συμβουλευεῖν καὶ περὶ τούτου τοῦ μαθήματος,
 εἴτε δοκεῖ χρῆναι μανθάνειν εἴτε μή, καὶ περὶ τῶν ἄλλων, εἴ
 τι ἔχετε ἐπαινεῖσαι μάθημα νέω ἀνδρὶ ἢ ἐπιτήδευμα, καὶ περὶ
 τῆς κοινωρίας λέγειν ὁποῖόν τι ποιήσετε. 5

ΝΙ. Ἐγὼ μὲν, ὦ Λυσίμαχε καὶ Μελησία, ἐπαινώ τε ὑμῶν
 τὴν διάνοιαν καὶ κοινωνεῖν ἔτοιμος, οἶμαι δὲ καὶ Λάχητα
 τόνδε.

ΛΑ. Ἀληθῆ γὰρ οἶει, ὦ Νικία. ὡς ὃ γε ἔλεγεν ὁ Λυσί- b
 μαχος ἄρτι περὶ τοῦ πατρὸς τοῦ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Μελησίου,
 πάνν μοι δοκεῖ εὖ εἰρησθαι καὶ εἰς ἐκείνους καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ
 εἰς ἅπαντας ὅσοι τὰ τῶν πόλεων πράττουσιν, ὅτι αὐτοῖς 5
 σχεδόν τι ταῦτα συμβαίνει ἃ οὗτος λέγει καὶ περὶ παιδᾶς
 καὶ περὶ τᾶλλα, τὰ ἴδια ὀλιγωρεῖσθαι τε καὶ ἀμελῶς διατί-
 θεσθαι. ταῦτα μὲν οὖν καλῶς λέγεις, ὦ Λυσίμαχε· ὅτι δ'
 ἡμᾶς μὲν συμβούλους παρακαλεῖς ἐπὶ τὴν τῶν νεανίσκων
 παιδείαν, Σωκράτη δὲ τόνδε οὐ παρακαλεῖς, θαυμάζω, πρῶτον c
 μὲν ὄντα δημότην, ἔπειτα ἐνταῦθα ἀεὶ τὰς διατριβὰς ποιού-
 μενον ὅπου τί ἐστὶ τῶν τοιούτων ὧν σὺ ζητεῖς περὶ τοὺς
 νέους ἢ μάθημα ἢ ἐπιτήδευμα καλόν.

ΛΥ. Πῶς λέγεις, ὦ Λάχης; Σωκράτης γὰρ ὅδε τινὸς τῶν 5
 τοιούτων ἐπιμέλειαν πεποιήται;

ΛΑ. Πάνν μὲν οὖν, ὦ Λυσίμαχε.

ΝΙ. Τοῦτο μὲν σοι κἂν ἐγὼ ἔχοιμι εἰπεῖν οὐ χεῖρον
 Λάχητος· καὶ γὰρ αὐτῷ μοι ἔναγχος ἄνδρα προυξένησε τῷ
 νεί διδάσκαλον μουσικῆς, Ἀγαθοκλέους μαθητὴν Δάμωνα, d
 ἀνδρῶν χαριέστατον οὐ μόνον τὴν μουσικὴν, ἀλλὰ καὶ τᾶλλα
 ὅπόσου βούλει ἄξιον συνδιατρίβειν τηλικούτοις νεανίσκοις.

a 2 μέρος T W : γένος B : secl. Gitlbauer a 3 χρῆναι T W :
 χρῆν. | ἢ B b 2 τοῦ αὐτοῦ B Stobaeus : αὐτοῦ T W τε καὶ]
 καὶ Stobaeus μελησίου T W : μιλησίου B b 4 πόλε**ων T
 b 6 τὰ ἴδια Stobaeus : ἴδια B T W ὀλιγωρεῖσθαι B T W Stobaeus :
 ὀλιγωρεῖν Badham : ὀλιγῶρως Schanz b 7 καλῶς T W : καλεῖς
 B c 1 παιδείαν B² T W : παιδιὰν B c 5 ὅδε B T : ὅδε W
 d 3 ὅπόσου B W : ὅπόσα T

ΛΥ. Οὔτοι, ὦ Σώκρατες τε καὶ Νικία καὶ Λάχης, οἱ
 5 ἡλικοί ἐγὼ ἔτι γιγνώσκωμεν τοὺς νεωτέρους, ἅτε κατ' οἰκίαν
 τὰ πολλὰ διατρίβοντες ὑπὸ τῆς ἡλικίας· ἀλλ' εἴ τι καὶ σύ,
 ὦ παῖ Σωφρονίσκου, ἔχεις τῷδε τῷ σαυτοῦ δημότῃ ἀγαθὸν
 e συμβουλευέσαι, χρῆ συμβουλεύειν. δίκαιος δ' εἶ· καὶ γὰρ
 πατρικὸς ἡμῖν φίλος τυγχάνεις ὢν· ἀεὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ
 σὸς πατὴρ ἑταίρω τε καὶ φίλω ἦμεν, καὶ πρότερον ἐκεῖνος
 ἐτελεύτησε, πρὶν τι ἐμοὶ διενεχθῆναι. περιφέρει δέ τίς με
 5 καὶ μνήμη ἄρτι τῶνδε λεγόντων· τὰ γὰρ μειράκια τάδε πρὸς
 ἀλλήλους οἴκοι διαλεγόμενοι θαμὰ ἐπιμένηται Σωκράτους
 καὶ σφόδρα ἐπαινοῦσιν· οὐ μέντοι πώποτε αὐτοὺς ἀνηρώτησα
 181 εἰ τὸν Σωφρονίσκου λέγοιεν. ἀλλ', ὦ παῖδες, λέγετέ μοι,
 ὅδ' ἐστὶ Σωκράτης, περὶ οὗ ἐκάστοτε ἐμέμνησθε;

ΠΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν, ὦ πάτερ, οὗτος.

ΛΥ. Εὖ γε νῆ τὴν Ἥραν, ὦ Σώκρατες, ὅτι ὀρθοῖς τὸν
 5 πατέρα, ἄριστον ἀνδρῶν οὖτα, καὶ ἄλλως καὶ δὴ καὶ ὅτι
 οἰκεία τά τε σὰ ἡμῖν ὑπάρξει καὶ σοὶ τὰ ἡμέτερα.

ΛΑ. Καὶ μὴν, ὦ Λυσίμαχε, μὴ ἀφίεσό γε τὰνδρός· ὡς
 ἐγὼ καὶ ἄλλοθί γε αὐτὸν ἐθεασάμην οὐ μόνον τὸν πατέρα
 b ἀλλὰ καὶ τὴν πατρίδα ὀρθοῦντα· ἐν γὰρ τῇ ἀπὸ Δηλίου
 φυγῇ μετ' ἐμοῦ συνανεχώρει, καὶ γὰρ σοὶ λέγω ὅτι εἰ οἱ ἄλλοι
 ἤθελον τοιοῦτοι εἶναι, ὀρθὴ ἂν ἡμῶν ἢ πόλις ἦν καὶ οὐκ ἂν
 ἔπεσε τότε τοιοῦτον πτόμα.

5 ΛΥ. ὦ Σώκρατες, οὗτος μέντοι ὁ ἔπαινός ἐστιν καλός, ὃν
 σὺ νῦν ἐπαινῇ ὑπ' ἀνδρῶν ἀξίων πιστεῦεσθαι καὶ εἰς ταῦτα
 εἰς ἃ οὔτοι ἐπαινοῦσιν. εὖ οὖν ἴσθι ὅτι ἐγὼ ταῦτα ἀκούων
 χαίρω ὅτι εὐδοκίμεις, καὶ σὺ δὲ ἡγοῦ με ἐν τοῖς εὐνούστατον

d 4 οὔτοι Badham : οὔτοι τι B T : οὔτοι τι W d 5 ἡλικοί B :
 ἡλικοί καὶ T W e 2 ἀεὶ B : αἰ T : αἰεὶ W t e 4 περιφέρει]
 περιέρρει Badham e 6 διαλεγόμενοι B T W : διαλεγόμενα t θαμὰ
 T W : ἄμα B a 2 Σωκράτης secl. Badham ἐμέμνησθε B T W :
 μέμνησθε scr. Ven. 189 a 5 καὶ ἄλλως secl. Badham a 6 τε
 Bekker : γε B T W b 2 εἰ οἱ Vat. 1029 : εἰ B T : οἱ W (fort. εἰ
 ἄλλοι fuit) b 3 ἡμῶν extra versum T b 8 εὐδοκίμεις T :
 εὐδοκίμει W : εὐδοκίμως B ἡγοῦ με B W : ἡγοῦμαι T εὐνούστατον
 scripsi : γ' εὐνούστατον Schanz : εὐνουστάτοις T W : γ' εὐνουστάτοις B

σοι εἶναι. χρῆν μὲν οὖν καὶ πρότερόν γε φοιτᾶν αὐτὸν παρ' c
 ἡμᾶς καὶ οἰκείους ἡγεῖσθαι, ὥσπερ τὸ δίκαιον· νῦν δ' οὖν
 ἀπὸ τῆσδε τῆς ἡμέρας, ἐπειδὴ ἀνεγνωρίσαμεν ἀλλήλους, μὴ
 ἄλλως ποιεῖ, ἀλλὰ σύνησθί τε καὶ γνώριζε καὶ ἡμᾶς καὶ
 τούσδε τοὺς νεωτέρους, ὅπως ἂν διασώζητε καὶ ὑμεῖς τὴν 5
 ἡμετέραν φιλίαν. ταῦτα μὲν οὖν καὶ σὺ ποιήσεις καὶ ἡμεῖς
 σε καὶ αὐθις ὑπομνήσομεν· περὶ δὲ ὧν ἠρξάμεθα τί φατε;
 τί δοκεῖ; τὸ μάθημα τοῖς μεираκίοις ἐπιτήδειον εἶναι ἢ οὐ, τὸ
 μαθεῖν ἐν ὄπλοις μάχεσθαι;

ΣΩ. Ἄλλὰ καὶ τούτων πέρι, ὦ Λυσίμαχε, ἔγωγε πειρά- d
 σομαι συμβουλεύειν ἄν τι δύνωμαι, καὶ αὐτὸ ἂν προκαλῆ πάντα
 ποιεῖν. δικαιοτάτου μέντοι μοι δοκεῖ εἶναι ἐμὲ νεώτερον ὄντα
 τῶνδε καὶ ἀπειρότερον τούτων ἀκούειν πρότερον τί λέγουσιν
 καὶ μαθάνειν παρ' αὐτῶν· ἔαν δ' ἔχω τι ἄλλο παρὰ τὰ ὑπὸ 5
 τούτων λεγόμενα, τότ' ἤδη διδάσκειν καὶ πείθειν καὶ σὲ καὶ
 τούτους. ἀλλ', ὦ Νικία, τί οὐ λέγει πότερος ὑμῶν;

ΝΙ. Ἄλλ' οὐδὲν κωλύει, ὦ Σώκρατες. δοκεῖ γὰρ καὶ
 ἐμοὶ τοῦτο τὸ μάθημα τοῖς νέοις ὠφέλιμον εἶναι ἐπίστασθαι e
 πολλαχῆ. καὶ γὰρ τὸ μὴ ἄλλοθι διατρίβειν, ἐν οἷς δὴ
 φιλοῦσιν οἱ νέοι τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι ὅταν σχολὴν
 ἄγωσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ, εὖ ἔχει, ὅθεν καὶ τὸ σῶμα βέλτιον
 ἴσχειν ἀνάγκη—οὐδενὸς γὰρ τῶν γυμνασίων φαυλότερον οὐδ' 5
 ἐλάττω πόνον ἔχει—καὶ ἅμα προσήκει μάλιστα' ἐλευθέρῳ 182
 τοῦτό τε τὸ γυμνάσιον καὶ ἡ ἵππική· οὐ γὰρ ἀγῶνος ἀθληταί
 ἐσμεν καὶ ἐν οἷς ἡμῖν ὁ ἀγὼν πρόκειται, μόνοι οὗτοι γυμνά-
 ζονται οἱ ἐν τούτοις τοῖς [τὸν] περὶ τὸν πόλεμον ὄργανοις
 γυμναζόμενοι. ἔπειτα ὀνήσει μὲν τι τοῦτο τὸ μάθημα καὶ 5
 ἐν τῇ μάχῃ αὐτῇ, ὅταν ἐν τάξει δέῃ μάχεσθαι μετὰ πολλῶν
 ἄλλων· μέγιστον μέντοι αὐτοῦ ὄφελος, ὅταν λυθῶσιν αἱ

c 1 γε] σε corr. Coisl. c 3 ἀπὸ τῆσδε τῆς TW: ἀπόδε τῆς B
 d 7 πρότερος BT: πρότερος W d 8 καὶ ἐμοὶ T: ἐμοὶ καὶ W:
 ἐμοὶ B e 4 ἔχει BW: ἔχειν T a 2 οὐ BT: οὐ W ἀγῶνος
 addubitat Schanz a 3 οὗτοι] ὀρθῶς ci. A. T. Christ γυμνάζονται]
 ἀγωνίζονται ci. Wotke a 4 τὸν BTW: om. recc.

τάξεις καὶ ἤδη τι δέη μόνον πρὸς μόνον ἢ διώκοντα ἀμυνο-
 b μένω τῶν ἐπιθέσθαι ἢ καὶ ἐν φυγῇ ἐπιτιθεμένου ἄλλου
 ἀμύνασθαι αὐτόν· οὐτ' ἂν ὑπὸ γε ἑνὸς εἰς ὁ τοῦτ' ἐπιστά-
 μενος οὐδὲν ἂν πάθοι, ἴσως δ' οὐδὲ ὑπὸ πλειόνων, ἀλλὰ
 5 μαθήματος ἐπιθυμίαν παρακαλεῖ τὸ τοιοῦτον· πᾶς γὰρ ἂν
 μαθὼν ἐν ὅπλοις μάχεσθαι ἐπιθυμήσειε καὶ τοῦ ἐξῆς μαθή-
 ματος τοῦ περὶ τὰς τάξεις, καὶ ταῦτα λαβὼν καὶ φιλοτιμηθεὶς
 c ἐν αὐτοῖς ἐπὶ πᾶν ἂν τὸ περὶ τὰς στρατηγίας ὀρμήσειε· καὶ
 ἤδη δῆλον ὅτι τὰ τούτων ἐχόμενα καὶ μαθήματα πάντα
 καὶ ἐπιτηδεύματα καὶ καλὰ καὶ πολλοῦ ἄξια ἀνδρὶ μαθεῖν
 τε καὶ ἐπιτηδεῦσαι, ὧν καθηγήσαιτ' ἂν τοῦτο τὸ μάθημα.
 5 προσθήσομεν δ' αὐτῷ οὐ σμικρὰν προσθήκην, ὅτι πάντα
 ἄνδρα ἐν πολέμῳ καὶ θαρραλεώτερον καὶ ἀνδρειότερον ἂν
 ποιήσειεν αὐτὸν αὐτοῦ οὐκ ὀλίγῳ αὕτη ἢ ἐπιστήμη. μὴ
 ἀτιμάσωμεν δὲ εἰπεῖν, εἰ καὶ τῷ σμικρότερον δοκεῖ εἶναι, ὅτι
 καὶ εὐσχημονέστερον ἐνταῦθα οὐ χρὴ τὸν ἄνδρα εὐσχημονέ-
 d στερον φαίνεσθαι, οὐ ἅμα καὶ δειωότερος τοῖς ἐχθροῖς φανεῖται
 διὰ τὴν εὐσχημοσύνην. ἐμοὶ μὲν οὖν, ὦ Λυσίμαχε, ὥσπερ
 λέγω, δοκεῖ τε χρῆναι διδάσκειν τοὺς νεανίσκους ταῦτα καὶ
 δι' ἃ δοκεῖ εἶρηκα· Λάχητος δ', εἴ τι παρὰ ταῦτα λέγει, κἂν
 5 αὐτὸς ἠδέως ἀκούσαιμι.

ΛΑ. Ἄλλ' ἔστι μὲν, ὦ Νικία, χαλεπὸν λέγειν περὶ
 ὀτουοῦν μαθήματος ὡς οὐ χρὴ μαθάνειν· πάντα γὰρ ἐπί-
 στασθαι ἀγαθὸν δοκεῖ εἶναι. καὶ δὴ καὶ τὸ ὀπλιτικὸν τοῦτο,
 e εἰ μὲν ἔστιν μάθημα, ὅπερ φασὶν οἱ διδάσκοντες, καὶ οἶον
 Νικίας λέγει, χρὴ αὐτὸ μαθάνειν· εἰ δ' ἔστιν μὲν μὴ μάθημα,
 ἀλλ' ἐξαπατῶσιν οἱ ὑπισχνούμενοι, ἢ μάθημα μὲν τυγχάνει

a8 τι] τινὰ Badham: που Král b1 ἐπιτιθεμένου BT: ἐπι-
 θεμένου W b2 οὐτ' ἂν T: ὅτ' ἂν BW: οὐ τῶν Hermann: οὐτ' ἄρ'
 Badham: secl. Gitlbauer et mox γὰρ pro γε c3 ἐπιτηδεύματα
 T: ἐπιτηδεύματα πάντα BW c8 εἰπεῖν secl. A. T. Christ
 d1 οὐ T W: οὖν B: δι' οὐ scr. susp. Schanz (secl. mox διὰ τὴν
 εὐσχημοσύνην) e2 αὐτὸ T: αὐτὸν BW μὴ om. B,
 suprascr. b

ὄν, μὴ μέντοι πάνυ σπουδαῖον, τί καὶ δέοι ἂν αὐτὸ μαθᾶναι;
 λέγω δὲ ταῦτα περὶ αὐτοῦ εἰς τὰδε ἀποβλέψας, ὅτι οἶμαι 5
 ἐγὼ τοῦτο, εἰ τί ἦν, οὐκ ἂν λεληθέναι Λακεδαιμονίους, οἷς
 οὐδὲν ἄλλο μέλει ἐν τῷ βίῳ ἢ τοῦτο ζητεῖν καὶ ἐπιτηδεύειν,
 ὅτι ἂν μαθόντες καὶ ἐπιτηδεύσαντες πλεονεκτοῖεν τῶν ἄλλων 183
 περὶ τὸν πόλεμον. εἰ δ' ἐκείνους λέληθεν, ἀλλ' οὐ τούτους
 γε τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ λέληθεν αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ἐκείνοι
 μάλιστα τῶν Ἑλλήνων σπουδάζουσιν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις καὶ
 ὅτι παρ' ἐκείνοις ἂν τις τιμηθεῖς εἰς ταῦτα καὶ παρὰ τῶν 5
 ἄλλων πλείστ' ἂν ἐργάζοιτο χρήματα, ὥσπερ γε καὶ τρα-
 γωδίας ποιητῆς παρ' ἡμῖν τιμηθεῖς. τοιγάρτοι ὅς ἂν οἴηται
 τραγωδίαν καλῶς ποιεῖν, οὐκ ἔξωθεν κύκλω περὶ τὴν Ἀττικὴν
 κατὰ τὰς ἄλλας πόλεις ἐπιδεικνύμενος περιέρχεται, ἀλλ' εὐθύς b
 δεῦρο φέρεται· καὶ τοῖσδ' ἐπιδείκνυσιν εἰκότως· τοὺς δὲ ἐν
 ὄπλοις μαχομένους ἐγὼ τούτους ὀρῶ τὴν μὲν Λακεδαίμονα
 ἡγουμένους εἶναι ἄβατον ἱερὸν καὶ οὐδὲ ἄκρω ποδὶ ἐπι-
 βαίνοντας, κύκλω δὲ περιούνας αὐτὴν καὶ πᾶσι μᾶλλον 5
 ἐπιδεικνυμένους, καὶ μάλιστα τούτοις οἱ κἂν αὐτοὶ ὁμολογή-
 σαιαν πολλοὺς σφῶν προτέρους εἶναι πρὸς τὰ τοῦ πολέμου.
 ἔπειτα, ὦ Λυσίμαχε, οὐ πάνυ ὀλίγοις ἐγὼ τούτων παρα- c
 γέγονα ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ, καὶ ὀρῶ οἷοί εἰσιν. ἔξεστι δὲ καὶ
 αὐτόθεν ἡμῖν σκέψασθαι. ὥσπερ γὰρ ἐπίτηδες οὐδεὶς πώποτ'
 εὐδόκιμος γέγονεν ἐν τῷ πολέμῳ ἀνὴρ τῶν τὰ ὀπλιτικὰ
 ἐπιτηδευσάντων. καίτοι εἷς γε τᾶλλα πάντα ἐκ τούτων οἱ 5
 ὄνομαστοὶ γίνονται, ἐκ τῶν ἐπιτηδευσάντων ἕκαστα· οὗτοι
 δ', ὡς ἕοικε, παρὰ τοὺς ἄλλους οὕτω σφόδρα εἰς τοῦτο
 δεδυστυχήκασιν. ἐπεὶ καὶ τοῦτον τὸν Στησίλεων, ὃν ὑμεῖς
 μετ' ἐμοῦ ἐν τοσοῦτῳ ὄχλῳ ἐθεάσασθε ἐπιδεικνύμενον καὶ τὰ d
 μεγάλα περὶ αὐτοῦ λέγοντα ἃ ἔλεγεν, ἐτέρωθι ἐγὼ κάλλιον

θ 4 μὴ μέντοι scr. rec. : μὴ μέντοι τι TW : μηδὲν τοι τί B τί
 καὶ W : καὶ BT θ 7 μέλει B (sed εἰ in ras. b) Wt : μέλλει T
 α 2 λέληθεν Král : ἐλελήθει BTW α 3 αὐτοῦ λέληθεν] αὐτοῦ
 'λελήθει Schanz : ἂν ἐλελήθει A. T. Christ β 2 ἐπιδείκνυσιν]
 ἐπιδείκνυται Badham : ἐπιδείκνυτ' Schanz β 3 ὀρῶ TW : ἐρῶ B
 β 6 οἱ κἂν TW : οὐκ ἂν B γ 7 οὕτω BT : om. W

ἐθεασάμην ἐν τῇ ἀληθείᾳ ὡς ἀληθῶς ἐπιδεικνύμενον οὐχ
 ἐκόντα. προσβαλοῦσης γὰρ τῆς νεῶς ἐφ' ἣ ἐπεβάτευεν
 5 πρὸς ὀλκάδα τινά, ἐμάχετο ἔχων δορυδρέπανον, διαφέρου δὴ
 ὄπλον ἄτε καὶ αὐτὸς τῶν ἄλλων διαφέρων. τὰ μὲν οὖν ἄλλα
 οὐκ ἄξια λέγειν περὶ τάνδρος, τὸ δὲ σόφισμα τὸ τοῦ δρεπάνου
 e τοῦ πρὸς τῇ λόγχῃ οἶον ἀπέβη. μαχομένου γὰρ αὐτοῦ
 ἐνέσχετό που ἐν τοῖς τῆς νεῶς σκεύεσιν καὶ ἀντελάβετο·
 εἶλκεν οὖν ὁ Στησίλεως βουλόμενος ἀπολύσαι, καὶ οὐχ οἶός
 τ' ἦν, ἣ δὲ ναῦς τὴν ναῦν παρήει. τέως μὲν οὖν παρέθει
 5 ἐν τῇ νηὶ ἀντεχόμενος τοῦ δόρατος· ἐπεὶ δὲ δὴ παρημίβετο
 ἣ ναῦς τὴν ναῦν καὶ ἐπέσπα αὐτὸν τοῦ δόρατος ἐχόμενον,
 184 ἐφίει τὸ δόρυ διὰ τῆς χειρός, ἕως ἄκρου τοῦ στύρακος ἀντε-
 λάβετο. ἦν δὲ γέλωσ καὶ κρότος ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς ὀλκάδος
 ἐπὶ τε τῷ σχήματι αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ βαλόντος τινὸς λίθῳ
 παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὸ κατάστροφμα ἀφίεται τοῦ
 5 δόρατος, τότε ἤδη καὶ οἱ ἐκ τῆς τριήρους οὐκέτι οἰοί τ' ἦσαν
 τὸν γέλωτα κατέχειν, ὀρώντες αἰωρούμενον ἐκ τῆς ὀλκάδος
 τὸ δορυδρέπανον ἐκεῖνο. ἴσως μὲν οὖν εἴη ἂν τὰ ταῦτα,
 ὥσπερ Νικίας λέγει· οἷς δ' οὖν ἐγὼ ἐντετύχηκα, τοιαῦτ'
 b ἅττα ἐστίν. ὁ οὖν καὶ ἐξ ἀρχῆς εἶπον, εἴτε οὕτω σμικρὰς
 ὠφελίας ἔχει μάθημα ὄν, εἴτε μὴ ὄν φασὶ καὶ προσποιοῦνται
 αὐτὸ εἶναι μάθημα, οὐκ ἄξιον ἐπιχειρεῖν μαθάνειν. καὶ γὰρ
 οὖν μοι δοκεῖ, εἰ μὲν δειλὸς τις ὢν οἶοιτο αὐτὸ ἐπίστασθαι,
 5 θρασύτερος ἂν δι' αὐτὸ γενόμενος ἐπιφανέστερος γένοιτο
 οἶος ἦν, εἰ δὲ ἀνδρείος, φυλαττόμενος ἂν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων,
 εἰ καὶ σμικρὸν ἔξαμάρτοι, μεγάλας ἂν διαβολὰς ἴσχειν·
 c ἐπίφθονος γὰρ ἢ προσποίησις τῆς τοιαύτης ἐπιστήμης, ὥστ'

d3 ἐν τῇ ἀληθείᾳ om. Vat. 1029: secl. Schanz: ὡς ἀληθῶς secl.
 A. T. Christ θ4 παρήει. τέως W rec. t: παρήει τε' ὡς B: παρήει
 τέως T θ5 ἐπεὶ δὲ δὴ B: ἐπειδὴ δὲ TW a1 ἐφίει BTW:
 ἠφίει vel κατηφίει scr. recc. a7 ἐκεῖνο scr. recc.: ἐκεῖνον BTW
 b1 εἴτε Gitlbauer: ὅτι εἴτε BW: ὅτι T b4 οἶοιτο αὐτὸ scripsi:
 οἶοιτο αὐτὸν B: οἶοιτο αὐτὸν δεῖν W: οἶοιτο αὐτὸν δεῖν T b5 ἐπι-
 φανέστερος] καταφανέστερος Badham b6 οἶος Schleiermacher:
 ἢ οἶος BW: ἢ οἶος T ἦν] εἴη ci. H. Richards b7 ἴσχειν]
 ἴσχοι Schanz

εἰ μὴ τι θαυμαστὸν ὅσον διαφέρει τῇ ἀρετῇ τῶν ἄλλων, οὐκ ἔσθ' ὅπως ἂν τις φύγοι τὸ καταγέλαστος γενέσθαι φάσκων ἔχειν ταύτην τὴν ἐπιστήμην. τοιαύτη τις ἔμοιγε δοκεῖ, ὧ
 Λυσίμαχε, ἣ περὶ τοῦτο τὸ μάθημα εἶναι σπουδῆ· χρη̄ 5
 δ' ὅπερ σοι ἐξ ἀρχῆς ἔλεγον, καὶ Σωκράτη τόνδε μὴ
 ἀφιέναι, ἀλλὰ δεῖσθαι συμβουλεύειν ὅπη δοκεῖ αὐτῷ περὶ
 τοῦ προκειμένου.

ΛΥ. Ἄλλὰ δέομαι ἔγωγε, ὧ Σώκρατες· καὶ γὰρ ὡσπερ
 τοῦ ἐπιδιακρινούντος δοκεῖ μοι δεῖν ἡμῖν ἢ βουλή. εἰ μὲν d
 γὰρ συνεφερέσθην τώδε, ἦπτον ἂν τοῦ τοιούτου ἔδει· νῦν
 δὲ τὴν ἐναντίαν γάρ, ὡς ὄρας, Λάχης Νικία ἔθετο, εὖ δὴ
 ἔχει ἀκοῦσαι καὶ σοῦ ποτέρῳ τοῖν ἀνδρῶν σύμφηφος εἶ.

ΣΩ. Τί δέ, ὧ Λυσίμαχε; ὁπότερ' ἂν οἱ πλείους ἐπαι- 5
 νῶσιν ἡμῶν, τούτοις μέλλεις χρῆσθαι;

ΛΥ. Τί γὰρ ἂν τις καὶ ποιῶ, ὧ Σώκρατες;

ΣΩ. Ἡ καὶ σύ, ὧ Μελησία, οὕτως ἂν ποιῶς; κἂν εἴ
 τις περὶ ἀγωνίας τοῦ νέος σοι βουλή εἴη τί χρη̄ ἀσκεῖν, ἀρα e
 τοῖς πλείοσιν ἂν ἡμῶν πείθοιο, ἢ κείνῳ ὅστις τυγχάνει ὑπὸ
 παιδοτρίβῃ ἀγαθῷ πεπαιδευμένος καὶ ἡσκηκώς;

ΜΕ. Ἐκείνῳ εἰκός γε, ὧ Σώκρατες.

ΣΩ. Αὐτῷ ἄρ' ἂν μᾶλλον πείθοιο ἢ τέτταρσι οὖσιw 5
 ἡμῖν;

ΜΕ. Ἴσως.

ΣΩ. Ἐπιστήμη γὰρ οἶμαι δεῖ κρίνεσθαι ἀλλ' οὐ πλήθει
 τὸ μέλλον καλῶς κριθήσεσθαι.

ΜΕ. Πῶς γὰρ οὖ; 10

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ νῦν χρη̄ πρῶτον αὐτὸ τοῦτο σκέψασθαι,
 εἰ ἔστιν τις ἡμῶν τεχνικὸς περὶ οὗ βουλευόμεθα ἢ οὐ· καὶ εἰ 185

c 3 φύγοι BTW : φύγη t c 9 ὡσπερ τοῦ ἐπιδιακρινούντος Ast :
 ὡσπερ ἐπὶ τοῦ διακρινούντος BTW : ὡσπερ ἐπὶ τοῦ διακρινούντος Hein-
 dorf d 1 δεῖν BWt : δεῖ T d 5 ὁπότερ' Schleiermacher :
 ὁπότε BTW d 8 μελησία TW : μιλησία B e 1 ἀγωνίας
 τοῦ T : ἀγωνιστοῦ BW e 2 τυγχάνοι Bekker e 3 παιδοτρίβει
 pr. T και Θ : ἢ και BTW e 5 ἢ TW : om. B e 9 κρι-
 θήσεσθαι BW Stobaeus et in marg. T : κρίνεσθαι T

μὲν ἔστιν, ἐκείνῳ πείθεσθαι ἐνὶ ὄντι, τοὺς δ' ἄλλους ἔαν, εἰ
 δὲ μή, ἄλλον τινα ζητεῖν. ἡ περὶ σμικροῦ οἴεσθε νυνὶ
 κινδυνεύειν καὶ σὺ καὶ Λυσίμαχος ἀλλ' οὐ περὶ τούτου τοῦ
 5 κτήματος ὃ τῶν ὑμετέρων μέγιστον ὄν τυγχάνει; ὑέων γάρ
 που ἡ χρηστῶν ἡ τάναντία γενομένων καὶ πᾶς ὁ οἶκος ὁ τοῦ
 πατρὸς οὕτως οἰκήσεται, ὁποῖοι ἂν τινες οἱ παῖδες γένωνται.

ME. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Πολλὴν ἄρα δεῖ προμηθίαν αὐτοῦ ἔχειν.

10 ME. Πάνυ γε.

b ΣΩ. Πῶς οὖν, ὃ ἐγὼ ἄρτι ἔλεγον, ἐσκοποῦμεν ἂν, εἰ
 ἐβουλόμεθα σκέψασθαι τίς ἡμῶν περὶ ἀγωνίαν τεχνικώτατος;
 ἄρ' οὐχ ὁ μαθῶν καὶ ἐπιτηδεύσας, ᾧ καὶ διδάσκαλοι ἀγαθοὶ
 γεγονότες ἦσαν αὐτοῦ τούτου;

5 ME. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἔτι πρότερον, τίνος ὄντος τούτου [οὔ] ζητοῦ-
 μεν τοὺς διδασκάλους;

ME. Πῶς λέγεις;

ΣΩ. Ἐὼδε ἴσως μᾶλλον κατάδηλον ἔσται. οὐ μοι δοκεῖ
 10 ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν ὠμολογησθαι τί ποτ' ἔστιν περὶ οὗ βουλευό-
 μεθα [καὶ σκεπτόμεθα], ὅστις ἡμῶν τεχνικὸς καὶ τούτου
 c ἕνεκα διδασκάλους ἐκτήσατο, καὶ ὅστις μή.

NI. Οὐ γάρ, ᾧ Σώκρατες, περὶ τοῦ ἐν ὄπλοις μάχε-
 σθαι σκοποῦμεν, εἴτε χρῆ αὐτὸ τοὺς νεανίσκους μαθάνειν
 εἴτε μή;

5 ΣΩ. Πάνυ μὲν οὖν, ᾧ Νικία. ἀλλ' ὅταν περὶ φαρμάκου
 τίς του πρὸς ὀφθαλμοὺς σκοπῆται, εἴτε χρῆ αὐτὸ ὑπαλεί-
 φεσθαι εἴτε μή, πότερον οἶει τότε εἶναι τὴν βουλήν περὶ
 τοῦ φαρμάκου ἢ περὶ τῶν ὀφθαλμῶν;

NI. Περὶ τῶν ὀφθαλμῶν.

d ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ὅταν ἵππῳ χαλιπὸν σκοπῆται τις εἰ

a 3 οἴεσθε Stobaeus : οἴεσθαι BT W a 6 δ ante τοῦ TW
 Stobaeus : om. B in fine paginae b 6 οὐ secl. Jacobs b 11 καὶ
 σκεπτόμεθα secl. Ast c 6 τίς του Cron : τις τοῦ BW : τίς τοῦ b
 vel ἀτῶ vel ἐπαλείφεσθαι ci. H. Richards

προσοιστέον ἢ μή, καὶ ὁπότε, τότε που περὶ τοῦ ἵππου
βουλευέται ἀλλ' οὐ περὶ τοῦ χαλινοῦ;

ΝΙ. Ἀληθῆ.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐνὶ λόγῳ, ὅταν τίς τι ἕνεκά του σκοπῆ, 5
περὶ ἐκείνου ἢ βουλή τυγχάνει οὔσα οὐ ἕνεκα ἐσκόπει, ἀλλ'
οὐ περὶ τοῦ ὃ ἕνεκα ἄλλου ἐξίτηι.

ΝΙ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Δεῖ ἄρα καὶ τὸν σύμβουλον σκοπεῖν ἄρα τεχνικός
ἔστιν εἰς ἐκείνου θεραπείαν, οὐ ἕνεκα σκοπούμενοι σκο- 10
ποῦμεν.

ΝΙ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν νῦν φαμεν περὶ μαθήματος σκοπεῖν τῆς ε
ψυχῆς ἕνεκα τῆς τῶν νεανίσκων;

ΝΙ. Ναί.

ΣΩ. Εἴ τις ἄρα ἡμῶν τεχνικὸς περὶ ψυχῆς θεραπείαν
καὶ οἶός τε καλῶς τοῦτο θεραπεύσαι, καὶ ὅτῳ διδάσκαλοι 5
ἀγαθοὶ γεγόνασιν, τοῦτο σκεπτέον.

ΛΑ. Τί δέ, ὦ Σώκρατες; οὔπω ἐώρακας ἄνευ διδασκάλων
τεχνικωτέρους γεγυότας εἰς ἕνια ἢ μετὰ διδασκάλων;

ΣΩ. Ἐγώ γε, ὦ Λάχης· οἷς γε σὺ οὐκ ἂν ἐθέλοις πιστεῦ- 10
σαι, εἰ φαῖεν ἀγαθοὶ εἶναι δημιουργοί, εἰ μὴ τί σοι τῆς
αὐτῶν τέχνης ἔργον ἔχοιεν ἐπιδείξαι εὐ εἰργασμένον, καὶ ἐν
καὶ πλείω. 186

ΛΑ. Τοῦτο μὲν ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Καὶ ἡμᾶς ἄρα δεῖ, ὦ Λάχης τε καὶ Νικία—ἐπειδὴ
Λυσίμαχος καὶ Μελησίας εἰς συμβουλήν παρεκαλεσάτην
ἡμᾶς περὶ τοῖν ὑέοι, προθυμούμενοι αὐτοῖν ὅτι ἀρίστας 5
γενέσθαι τὰς ψυχὰς—εἰ μὲν φαμεν ἔχειν, ἐπιδείξαι αὐτοῖς

d 7 ὃ ἕνεκα ἄλλου Cornarius: οὐ ἕνεκα ἄλλο B T W d 10 σκοπού-
μενοι] σκοποῦμεν à Matthiae: σκοποῦμεν δ Cron d 12 πάνυ γε . . .
191 b 3 εἶπεν αὐτὸν tria folia manu recenti scripta in W e 4 εἴ
τις] ὅστις Schanz e 6 τοῦτο Θ: τοῦτον B T: τούτου Apelt
a 2 τοῦτο . . . ἀληθῆ B T: τοῦτο . . . ἀληθὲς vel ταῦτα . . . ἀληθῆ scr.
recc. a 5 αὐτοῖν B rec. t: αὐτὴν T

καὶ διδασκάλους οἵτινες [ἡμῶν γεγόνασιν] αὐτοὶ πρῶτον
 ἀγαθοὶ ὄντες καὶ πολλῶν νέων τεθεραπευκότες ψυχὰς ἔπειτα
b καὶ ἡμᾶς διδάξαντες φαίνονται· ἢ εἴ τις ἡμῶν αὐτῶν ἑαυτῷ
 διδάσκαλον μὲν οὐ φησι γεγονέναι, ἀλλ' οὖν ἔργα αὐτὸν
 αὐτοῦ ἔχειν εἰπεῖν καὶ ἐπιδείξαι τίνες Ἀθηναίων ἢ τῶν
 ξένων, ἢ δούλοι ἢ ἐλεύθεροι, δι' ἐκείνον ὁμολογουμένως ἀγα-
 5 θοὶ γεγόνασιν· εἰ δὲ μηδὲν ἡμῖν τούτων ὑπάρχει, ἄλλους
 κελεύειν ζητεῖν καὶ μὴ ἐν ἐταίρων ἀνδρῶν ὑέσι κινδυνεύειν
 διαφθείροντας τὴν μεγίστην αἰτίαν ἔχειν ὑπὸ τῶν οικειοτά-
 των. γ' ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Λυσίμαχε τε καὶ Μελησία, πρῶτος
c περὶ ἔμαντοῦ λέγω ὅτι διδάσκαλός μοι οὐ γέγονε τούτου πέρι.
 καίτοι ἐπιθυμῶ γε τοῦ πράγματος ἐκ νέου ἀρξάμενος. ἀλλὰ
 τοῖς μὲν σοφισταῖς οὐκ ἔχω τελείν μισθούς, οἵπερ μόνοι
 ἐπηγγέλλοντό με οἰοί τ' εἶναι ποιῆσαι καλόν τε καγαθόν·
 5 αὐτὸς δ' αὖ εὐρεῖν τὴν τέχνην ἀδυνατῶ ἔτι νυνί. εἰ δὲ
 Νικίας ἢ Λάχης ἠῦρηκεν ἢ μεμάθηκεν, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι
 καὶ γὰρ χρήμασι ἐμοῦ δυνατώτεροι, ὥστε μαθεῖν παρ' ἄλ-
 λων, καὶ ἅμα πρεσβύτεροι, ὥστε ἤδη ἠῦρηκέναί. δοκοῦσι
d δὴ μοι δυνατοὶ εἶναι παιδεῦσαι ἀνθρωπον· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 ἀδεῶς ἀπεφαίνοντο περὶ ἐπιτηδευμάτων νέῳ χρηστῶν τε καὶ
 πονηρῶν, εἰ μὴ αὐτοῖς ἐπίστευον ἰκανῶς εἰδέναί. τὰ μὲν οὖν
 ἄλλα ἔγωγε τούτοις πιστεύω· ὅτι δὲ διαφέρεσθον ἀλλήλοι,ν,
 5 ἐθαύμασα. τοῦτο οὖν σου ἐγὼ ἀντιδέομαι, ὦ Λυσίμαχε·
 καθάπερ ἄρτι Λάχης μὴ ἀφίεσθαί σε ἐμοῦ διεκελεύετο ἀλλὰ
 ἐρωτᾶν, καὶ ἐγὼ νῦν παρακελεύομαί σοι μὴ ἀφίεσθαι Λάχητος
 μηδὲ Νικίου, ἀλλ' ἐρωτᾶν λέγοντα ὅτι ὁ μὲν Σωκράτης οὐ
e φησιν ἐπαίειν περὶ τοῦ πράγματος οὐδ' ἰκανὸς εἶναι δια-
 κρίναι ὁπότερος ὑμῶν ἀληθῆ λέγει—οὔτε γὰρ εὐρετῆς οὔτε
 μαθητῆς οὐδενὸς περὶ τῶν τοιούτων γεγονέναι—σὺ δ', ὦ

a 7 ἡμῶν γεγόνασιν secl. Badham : ἡμῶν γεγόνασιν, cf Bekker
 πρῶτον ci. Stephanus : πρῶτοι B T b 2 αὐτὸν ci. olim Stallbaum :
 αὐτὸς B T b 3 ἔχειν scr. rec. : ἔχει B T b 4 ἐκείνον corr.
 Coisl. : ἐκείνων B T b 6 κελεύειν corr. Coisl. : κελεύει B T
 c 5 εὐρεῖν T : ἐρεῖν B d 2 νέῳ T : μὲν B e 3 πέρι B

Λάχης καὶ Νικία, εἶπετον ἡμῖν ἐκάτερος τίνι δὴ δεινοτάτῳ
 συγγεγόνατον περὶ τῆς τῶν νέων τροφῆς, καὶ πότερα μαθόντε 5
 παρά του ἐπίστασθον ἢ αὐτῶ ἐξευρόντε, καὶ εἰ μὲν μαθόντε,
 τίς ὁ διδάσκαλος ἐκατέρῳ καὶ τίνες ἄλλοι ὁμοτέχνοι αὐτοῖς, 187
 ἔν', ἂν μὴ ὑμῖν σχολὴ ἢ ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων,
 ἐπ' ἐκείνους ἴωμεν καὶ πείθωμεν ἢ δώροισι ἢ χάρισιν ἢ ἀμ-
 φότερα ἐπιμεληθῆναι καὶ τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν ὑμετέρων
 παίδων, ὅπως μὴ καταισχύνωσι τοὺς αὐτῶν προγόνους φαῦλοι 5
 γενόμενοι· εἰ δ' αὐτοὶ εὔρεται γεγονότε τοῦ τοιούτου, δότε
 παράδειγμα τίνων ἤδη ἄλλων ἐπιμεληθέντες ἐκ φαύλων
 καλοῦς τε κἀγαθοῦς ἐποίησατε. εἰ γὰρ νῦν πρῶτον ἄρξεσθε
 παιδεύειν, σκοπεῖν χρὴ μὴ οὐκ ἐν τῷ Καρὶ ὑμῖν ὁ κίνδυνος b
 κινδυνεύηται, ἀλλ' ἐν τοῖς ὑέσι τε καὶ ἐν τοῖς τῶν φίλων
 παισί, καὶ ἀτεχνῶς τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν ὑμῖν
 συμβαίνει ἐν πίθῳ ἢ κεραμεία γιγνομένη. λέγετε οὖν τί
 τούτων ἢ φατὲ ὑμῖν ὑπάρχειν τε καὶ προσήκειν ἢ οὐ φατε. 5
 ταῦτ', ὦ Λυσίμαχε, παρ' αὐτῶν πυνθάνου τε καὶ μὴ μεθίει
 τοὺς ἄνδρας.

ΛΥ. Καλῶς μὲν ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ ἄνδρες, Σωκράτης λέγειν·
 εἰ δὲ βουλομένοις ὑμῖν ἐστὶ περὶ τῶν τοιούτων ἐρωτᾶσθαι c
 τε καὶ διδόναι λόγον, αὐτοὺς δὴ χρὴ γινώσκειν, ὦ Νικία
 τε καὶ Λάχης. ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ Μελησίᾳ τῷδε δῆλον ὅτι
 ἡδομένοις ἂν εἶη εἰ πάντα ἃ Σωκράτης ἐρωτᾷ ἐθέλοιτε λόγῳ
 διεξιέναι· καὶ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐντεῦθεν ἡρχόμην λέγων, ὅτι 5
 εἰς συμβουλίην διὰ ταῦτα ὑμᾶς παρακαλέσαιμεν, ὅτι μεμελη-
 κέναι ὑμῖν ἡγούμεθα, ὡς εἰκός, περὶ τῶν τοιούτων, καὶ ἄλλως
 καὶ ἐπειδὴ οἱ παῖδες ὑμῖν ὀλίγου ὥσπερ οἱ ἡμέτεροι ἡλικίαν
 ἔχουσι παιδεύεσθαι. εἰ οὖν ὑμῖν μὴ τι διαφέρει, εἶπατε καὶ d
 κοινῇ μετὰ Σωκράτους σκέψασθε, διδόντες τε καὶ δεχόμενοι

θ 7 αὐτοῖς ἔν' T: αὐτοῖσιν B α 6 γεγονότε B: γεγόνατε T
 α 8 πρῶτον ἄρξασθαι (sic) B sed ασ puncto notata: ἄρξεσθε πρῶτον T
 β 2 ὑέσι] ὑμετέροις Schanz β 4 συμβαίνει Bekker: συμβαίνει B T
 κεραμεία] κεραμία B T λέγετε T: λέγεται B γ 3 καὶ
 μελησίᾳ T: ὦ μελησίᾳ B γ 4 & T: ὦν B²: ὦι B γ 5 ἐντεῦθεν
 ἡρχόμην B: ἡρχόμην ἐντεῦθεν T

λόγον παρ' ἀλλήλων· εὖ γὰρ καὶ τοῦτο λέγει ὄδε, ὅτι περὶ
τοῦ μεγίστου νῦν βουλευόμεθα τῶν ἡμετέρων. ἀλλ' ὄρατε
5 εἰ δοκεῖ χρῆναι οὕτω ποιεῖν.

ΝΙ. ὦ Λυσίμαχε, δοκεῖς μοι ὡς ἀληθῶς Σωκράτη πατρό-
θεν γιγνώσκεις μόνον, αὐτῷ δ' οὐ συγγεγονέναι ἀλλ' ἢ
e παιδὶ ὄντι, εἴ που ἐν τοῖς δημόταις μετὰ τοῦ πατρὸς ἀκολου-
θῶν ἐπλησίασέν σοι ἢ ἐν ἱερῷ ἢ ἐν ἄλλῳ τῷ συλλόγῳ τῶν
δημοτῶν· ἐπειδὴ δὲ πρεσβύτερος γέγονεν, οὐκ ἐντετυχηκὸς
τῷ ἀνδρὶ δῆλος ἔτι εἶ.

5 ΛΥ. Τί μάλιστα, ὦ Νικία;

ΝΙ. Ὅ μοι δοκεῖς εἰδέναί ὅτι ὅς ἂν ἐγγύτατα Σωκράτους
ἢ [λόγῳ ὡσπερ γένει] καὶ πλησιάζῃ διαλεγόμενος, ἀνάγκη
αὐτῷ, εἰ ἂν ἀρα καὶ περὶ ἄλλου του πρότερον ἄρξῃται διαλέ-
γεσθαι, μὴ παύεσθαι ὑπὸ τούτου περιηγόμενον τῷ λόγῳ,
10 πρὶν (ἂν) ἐμπέσῃ εἰς τὸ διδόναι περὶ αὐτοῦ λόγον, ὅντινα
188 τρόπον νῦν τε ζῆ καὶ ὄντινα τὸν παρεληλυθότα βίον βεβί-
ωκεν· ἐπειδὴ δ' ἐμπέσῃ, ὅτι οὐ πρότερον αὐτὸν ἀφήσει
3 8 Σωκράτης, πρὶν ἂν βασανίσῃ ταῦτα εὖ τε καὶ καλῶς ἅπαντα.
3 2 ἐγὼ δὲ συνήθης τέ εἰμι τῷδε καὶ οἶδ' ὅτι ἀνάγκη ὑπὸ τούτου
4 5 πάσχειν ταῦτα, καὶ ἔτι γε αὐτὸς ὅτι πείσομαι ταῦτα εὖ οἶδα·
χαίρω γάρ, ὦ Λυσίμαχε, τῷ ἀνδρὶ πλησιάζων, καὶ οὐδὲν
οἶμαι κακὸν εἶναι τὸ ὑπομμνήσκεσθαι ὅτι μὴ καλῶς ἢ πεποιή-
b καμεν ἢ ποιούμεν, ἀλλ' εἰς τὸν ἔπειτα βίον προμηθέστερον
ἀνάγκη εἶναι τὸν ταῦτα μὴ φεύγοντα ἀλλ' ἐθέλοντα κατὰ
τὸ τοῦ Σόλωνος καὶ ἀξιούντα μαθάνειν ἕωςπερ ἂν ζῆ, καὶ
μὴ οἰόμενον αὐτῷ τὸ γήρας νοῦν ἔχον προσιέναι. | ἐμοὶ μὲν
5 οὖν οὐδὲν ἄηθες οὐδ' αὖ ἀηδὲς ὑπὸ Σωκράτους βασανίζεσθαι,
ἀλλὰ καὶ πάλαι σχεδόν τι ἠπιστάμην ὅτι οὐ περὶ τῶν μει-

d6 σωκράτη B²T: σωκράτει B e4 ἔτι εἶ T: εἶ B e7 ἢ
BT: ἢ Sauppe λόγῳ ὡσπερ γένει secl. Cron: ὡσπερ γένει secl.
Schleiermacher καὶ . . . διαλεγόμενος fort. secludenda e9 παύ-
εσθαι B: παύσεσθαι T e10 ἂν ἐμπέσῃ scr. recc. (ἂν add. vet. ι):
ἐμπέσει BT (πρὶν ἐμπεσεῖν Gitlbauer) a5 ἔτι T: ὅτι B a7 ὅτι
BT Stobaeus: εἴ τι Ast b3 τὸ τοῦ Stobaeus: τοῦ B: τοὺς T
b4 αὐτῷ BT Stobaeus: αὐτὸ W: αὐτῷ αὐτὸ Orelli

ρακίων ἡμῖν ὁ λόγος ἔσοιτο Σωκράτους παρόντος, ἀλλὰ περὶ ἡμῶν αὐτῶν. ὅπερ οὖν λέγω, τὸ μὲν ἐμὸν οὐδὲν κωλύει c
Σωκράτει συνδιατρίβειν ὅπως οὗτος βούλεται· Λάχητα δὲ τόνδε ὄρα ὅπως ἔχει περὶ τοῦ τοιούτου.

ΛΑ. Ἄπλοῦν τό γ' ἐμὸν, ὦ Νικία, περὶ λόγων ἐστίν, εἰ δὲ βούλει, οὐχ ἄπλοῦν ἀλλὰ διπλοῦν· καὶ γὰρ ἂν δόξαιμί 5
τῷ φιλόλογος εἶναι καὶ αὐτὸν μισόλογος. ὅταν μὲν γὰρ ἀκούῃ ἀνδρὸς περὶ ἀρετῆς διαλεγομένου ἢ περὶ τινος σοφίας ὡς ἀληθῶς οὗτος ἀνδρὸς καὶ ἀξίου τῶν λόγων ὧν λέγει, χαίρω ὑπερφυῶς, θεώμενος ἅμα τὸν τε λέγοντα καὶ τὰ d
λεγόμενα ὅτι πρόποντα ἀλλήλοις καὶ ἀρμόττοντά ἐστι. καὶ κομιδῇ μοι δοκεῖ μουσικὸς ὁ τοιοῦτος εἶναι, ἀρμονίαν καλλιόστην ἡρμωσμένος οὐ λύραν οὐδὲ παιδιᾶς ὄργανα, ἀλλὰ τῷ 5
ὄντι [ζῆν ἡρμωσμένος οὐ] αὐτὸς αὐτοῦ τὸν βίον σύμφωνον τοῖς λόγοις πρὸς τὰ ἔργα, ἀτεχνῶς δωριστὶ ἀλλ' οὐκ ἰαστί, οἴομαι δὲ οὐδὲ φρυγιστὶ οὐδὲ λυδιστί, ἀλλ' ἤπερ μόνῃ Ἑλληνικῇ ἐστιν ἀρμονία. ὁ μὲν οὖν τοιοῦτος χαίρειν με ποιεῖ e
φθεγγόμενος καὶ δοκεῖν ὄψοῦν φιλόλογον εἶναι—οὕτω σφόδρα ἀποδέχομαι παρ' αὐτοῦ τὰ λεγόμενα—ὁ δὲ τάναντία τούτου πράττων λυπεῖ με, ὅσῳ ἂν δοκῇ ἄμεινον λέγειν, τοσοῦτῳ μᾶλλον, καὶ ποιεῖ αὐτὸν δοκεῖν εἶναι μισόλογον. Σωκράτους δ' ἐγὼ τῶν μὲν λόγων οὐκ ἔμπειρός εἰμι, ἀλλὰ 5
πρότερον, ὡς ἔοικε, τῶν ἔργων ἐπειράθην, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἠῦρον ἀξιὸν οὐτα λόγων καλῶν καὶ πάσης παρρησίας. εἰ 189
οὖν καὶ τοῦτο ἔχει, συμβούλομαι τάνδρῃ, καὶ ἥδιστ' ἂν ἐξεταζοίμην ὑπὸ τοῦ τοιούτου, καὶ οὐκ ἂν ἀχθοίμην μανθάνων, ἀλλὰ καὶ ἐγὼ τῷ Σόλωνι, ἐν μόνον προσλαβὼν, συγχωρῶ· γηράσκων γὰρ πολλὰ διδάσκεσθαι ἐθέλω ὑπὸ χρηστῶν 5
μόνου. τοῦτο γάρ μοι συγχωρεῖτω, ἀγαθὸν καὶ αὐτὸν εἶναι

c 2 οὗτος] αὐτὸς Hoenebeek Hissink c 6 αὐτὸν μισολόγος (sic) T : οὐ μισθολόγος B d 1 τὰ λεγόμενα T : τὸν λεγόμενον B et suprascr. T
d 2 πρόποντα ἀλλήλοις T : πρόπον· τὰ δ' ἀλλήλοις B d 4 παιδιᾶς T² : παιδείας BT d 5 ζῆν ἡρμωσμένος οὐ sccl. Badham : ἡρμωσμένος οὐ sccl. Schanz
e 4 μισολόγον BT a 6 μόνον BT : μόνων Par. 1809
τοῦτο BT : τοῦτῳ T² συγχωρεῖ τῷ B

- τὸν διδάσκαλον, ἵνα μὴ δυσμαθῆς φαίνωμαι ἀηδῶς μανθάνων· εἰ δὲ νεώτερος ὁ διδάσκων ἔσται ἢ μήπω ἐν δόξῃ ὧν ἢ τι
- b ἄλλο τῶν τοιούτων ἔχων, οὐδὲν μοι μέλει. σοὶ οὖν, ὦ Σώκρατες, ἐγὼ ἐπαγγέλλομαι καὶ διδάσκειν καὶ ἐλέγχειν ἐμὲ ὅτι ἂν βούλῃ, καὶ μανθάνειν γε ὅτι αὐτὸ ἐγὼ οἶδα· οὕτω σὺ παρ' ἐμοὶ διαάκεις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἢ μετ' ἐμοῦ
- 5 συνδιακινδύνευσας καὶ ἔδωκας σαυτοῦ πείραν ἀρετῆς ἣν χρὴ δίδοναι τὸν μέλλοντα δικαίως δώσειν. λέγ' οὖν ὅτι σοὶ φίλον, μηδὲν τὴν ἡμετέραν ἡλικίαν ὑπόλογον ποιούμενος.
- c ΣΩ. Οὐ τὰ ὑμέτερα, ὡς ἔοικεν, αἰτιασόμεθα μὴ οὐχ ἔτοιμα εἶναι καὶ συμβουλεύειν καὶ συσκοπεῖν.

ΑΥ. Ἄλλ' ἡμέτερον δὴ ἔργον, ὦ Σώκρατες—ἓνα γάρ σε ἔγωγε ἡμῶν τίθημι—σκοπεῖ οὖν αὐτ' ἐμοῦ ὑπὲρ τῶν νεανίσκων ὅτι δεόμεθα παρὰ τῶνδε πυνθάνεσθαι, καὶ συμβούλευε

5 διαλεγόμενος τούτοις. ἐγὼ μὲν γὰρ καὶ ἐπιλανθάνομαι ἤδη τὰ πολλὰ διὰ τὴν ἡλικίαν ὧν ἂν διανοηθῶ ἐρέσθαι καὶ αὐτὰ ἂν ἀκούσω· ἔαν δὲ μεταξὺ ἄλλοι λόγοι γίνωνται, οὐ πάνυ

d μέμνημαι. ὑμεῖς οὖν λέγετε καὶ διέξτε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς περὶ ὧν προυθέμεθα· ἐγὼ δ' ἀκούσομαι καὶ ἀκούσας αὐτὰ μετὰ Μελησιῶν τοῦδε ποιήσω τούτο ὅτι ἂν καὶ ὑμῖν δοκῇ.

ΣΩ. Πειστέον, ὦ Νικία τε καὶ Λάχης, Λυσιμάχῳ καὶ

5 Μελησιᾷ. ἃ μὲν οὖν νυνδὴ ἐπεχειρήσαμεν σκοπεῖν, τίνες οἱ διδάσκαλοι ἡμῖν τῆς τοιαύτης παιδείας γεγόνασιν ἢ τίνες ἄλλοις βελτίους πεποιήκαμεν, ἴσως μὲν οὐ κακῶς εἶχεν

e ἐξετάζειν καὶ τὰ τοιαῦτα ἡμᾶς αὐτούς· ἀλλ' οἶμαι καὶ ἢ τοιαύδε σκέψις εἰς ταῦτόν φέρει, σχεδὸν δέ τι καὶ μᾶλλον ἐξ ἀρχῆς εἶη ἂν. εἰ γὰρ τυγχάνομεν ἐπιστάμενοι ὅπου οὖν πέρι ὅτι παραγεγόμενόν τῳ βέλτιον ποιεῖ ἐκεῖνο ᾧ παρεγένετο,

b 7 ὑπόλογον Stephanus : ὑπὸ λόγον B T c 8 ἔαν δέ] ἔαν corr. Coisl. : ἔαν γε Schanz d 3 καὶ B T : om. Ars. d 4 πιστέον pr. T ὦ νικία τε καὶ λάχης B T : ****οι Ars. (μέντοι ci. Smyly) λυσιμάχῳ T Ars. : λυσίμαχος B καὶ μελησιᾷ B T : ****ι Ars. (τούτῳ ci. Smyly) d 6 οἱ B T : η Ars. d 7 εἶχε Ars. : ἔχει B T e 2 σχεδὸν δέ] κα(ι) σχεδο(ν) Ars. e 3 εἶη ἂν secl. Badham τυγχάνομεν ci. Stephanus : ἐτυγχάνομεν B T e 4 ᾧ παρεγένετο T : ὧν παρεγένοντο B

καὶ προσέτι οἰοί τέ ἐσμεν αὐτὸ ποιεῖν παραγίνεσθαι ἐκείνῳ, 5
 δῆλον ὅτι αὐτὸ γε ἴσμεν τοῦτο οὐ πέρα σύμβουλοι ἂν γενοί-
 μεθα ὡς ἂν τις αὐτὸ ῥῆστα καὶ ἄριστ' ἂν κτήσαιο. ἴσως
 οὖν οὐ μανθάνετε μου ὅτι λέγω, ἀλλ' ὦδε ῥῆον μαθήσεσθε.
 εἰ τυγχάνομεν ἐπιστάμενοι ὅτι ὄψις παραγενομένη ὀφθαλ- 190
 μοῖς βελτίους ποιεῖ ἐκείνους οἷς παρεγένετο, καὶ προσέτι
 οἰοί τ' ἐσμεν ποιεῖν αὐτὴν παραγίνεσθαι ὄμμασι, δῆλον
 ὅτι ὄψιν γε ἴσμεν αὐτὴν ὅτι ποτ' ἔστιν, ἧς πέρα σύμβουλοι
 ἂν γενοίμεθα ὡς ἂν τις αὐτὴν ῥῆστα καὶ ἄριστα κτήσαιο. 5
 εἰ γὰρ μηδ' αὐτὸ τοῦτο εἰδείμεν, ὅτι ποτ' ἔστιν ὄψις ἢ ὅτι
 ἔστιν ἀκοή, σχολῆ ἂν σύμβουλοί γε ἄξιοι λόγου γενοίμεθα
 καὶ ἰατροὶ ἢ περὶ ὀφθαλμῶν ἢ περὶ ὠτων, ὄντινα τρόπον
 ἀκοὴν ἢ ὄψιν κάλλιστ' ἂν κτήσαιο τις. b

ΛΑ. Ἀληθῆ λέγεις, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐκοῦν, ὦ Λάχης, καὶ νῦν ἡμᾶς τῷδε παρακαλεῖτον
 εἰς συμβουλήν, τί' ἂν τρόπον τοῖς ὑέσιν αὐτῶν ἀρετὴ
 παραγενομένη ταῖς ψυχαῖς ἀμείνους ποιήσεις; 5

ΛΑ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἡμῖν τοῦτο γ' ὑπάρχειν δεῖ, τὸ εἰδέναι ὅτι
 ποτ' ἔστιν ἀρετὴ; εἰ γὰρ που μηδ' ἀρετὴν εἰδείμεν τὸ
 παράπαν ὅτι ποτε τυγχάνει ὄν, τί' ἂν τρόπον τούτου
 σύμβουλοι γενοίμεθ' ἂν ὄψωυν, ὅπως ἂν αὐτὸ κάλλιστα c
 κτήσαιο;

ΛΑ. Οὐδένα, ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Φαμέν ἄρα, ὦ Λάχης, εἰδέναι αὐτὸ ὅτι ἔστιν.

ΛΑ. Φαμέν μέντοι. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν ὃ γε ἴσμεν, κἂν εἴποιμεν δήπου τί ἔστιν.

e 7 ἄριστ' ἂν BT: ἄριστα scr. recc. e 8 μαθήσεσθε BT²:
 μαθήσεσθαι T a 1 εἰ T: om. B a 4 δ τί ποτ' T: πότ' B:
 τί suprascr. B² a 6 εἰδείμεν B²T: εἰδείη μὲν B a 7 σχολῆ
 BT a 8 καὶ ἰατροὶ secl. Badham b 5 ταῖς ψυχαῖς BT: τὰς
 ψυχὰς Vat. 1029 b 7 ἡμῖν Ars.: om. BT ὅτι BT: τί Ars.
 b 9 τί' ἂν Ars.: τίνα BT c 1 γενοίμεθ' ἂν Ars.: γενοίμεθα BT
 ἂν post ὅπως BT: post κάλλιστα Ars. αὐτὸ Ars.: αὐτῷ BT
 c 3 οὐδένα] οὐδεν Ars. c 4 ὦ λάχης εἰδέναι αὐτὸ] αὐτὸ ὦ λάχης
 εἰδέναι Ars. c 5 φαμέν μέντοι om. Ars.

ΛΑ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Μὴ τοίνυν, ὦ ἄριστε, περὶ ὅλης ἀρετῆς εὐθέως σκοπώμεθα—πλέον γὰρ ἴσως ἔργον—ἀλλὰ μέρους τινὸς
10 πέρῃ πρῶτον ἴδωμεν εἰ ἰκανῶς ἔχομεν πρὸς τὸ εἰδέναι· καὶ
d ἡμῖν, ὡς τὸ εἶκος, ῥάων ἢ σκέψις ἔσται.

ΛΑ. Ἄλλ' οὕτω ποιῶμεν, ὦ Σώκρατες, ὡς σὺ βούλει.

ΣΩ. Τί οὖν ἂν προελοίμεθα τῶν τῆς ἀρετῆς μερῶν; ἢ
δῆλον δὴ ὅτι τοῦτο εἰς ὃ τείνειν δοκεῖ ἢ ἐν τοῖς ὅπλοις
5 μάθησις; δοκεῖ δέ που τοῖς πολλοῖς εἰς ἀνδρεία. ἢ γάρ;

ΛΑ. Καὶ μάλα δὴ οὕτω δοκεῖ.

ΣΩ. Τοῦτο τοίνυν πρῶτον ἐπιχειρήσωμεν, ὦ Λάχης,
εἰπεῖν, ἀνδρεία τί ποτ' ἔστιν· ἔπειτα μετὰ τοῦτο σκεψόμεθα
e καὶ ὅτῳ ἂν τρόπῳ τοῖς νεανίσκοις παραγένοιτο, καθ' ὅσον
οἶόν τε ἐξ ἐπιτηδευμάτων τε καὶ μαθημάτων παραγενέσθαι.
ἀλλὰ πειρῶ εἰπεῖν ὃ λέγω, τί ἔστιν ἀνδρεία.

ΛΑ. Οὐ μὰ τὸν Δία, ὦ Σώκρατες, οὐ χαλεπὸν εἰπεῖν·
5 εἰ γὰρ τις ἐθέλοι ἐν τῇ τάξει μένων ἀμύνεσθαι τοὺς πολε-
μίους καὶ μὴ φεύγει, εὖ ἴσθι ὅτι ἀνδρείος ἂν εἴη.

ΣΩ. Εὖ μὲν λέγεις, ὦ Λάχης· ἀλλ' ἴσως ἐγὼ αἴτιος,
οὐ σαφῶς εἰπὼν, τὸ σὲ ἀποκρίνασθαι μὴ τοῦτο ὃ διανοού-
μενος ἠρόμην, ἀλλ' ἕτερον.

10 ΛΑ. Πῶς τοῦτο λέγεις, ὦ Σώκρατες;

191 ΣΩ. Ἐγὼ φράσω, ἔαν οἶός τε γένωμαι. ἀνδρείος που
οὗτος, ὃν καὶ σὺ λέγεις, ὃς ἂν ἐν τῇ τάξει μένων μάχηται
τοῖς πολεμίοις.

ΛΑ. Ἐγὼ γοῦν φημι.

5 ΣΩ. Καὶ γὰρ ἐγώ. ἀλλὰ τί αὖ ὄδε, ὃς ἂν φεύγων
μάχηται τοῖς πολεμίοις ἀλλὰ μὴ μένων;

ΛΑ. Πῶς φεύγων;

c 10 ἴδωμεν B T Ars. : εἰδῶμεν B² d 2 ἀλλ'] ἀ**i Ars. ὡς σὺ]
ὅπως οὐ (teste Blass) Ars. d 8 μετὰ] τὸ μετὰ Ars. e 3 τί
ἔστιν ἀνδρεία] τὸν ἀνδρείον Ars. e 5 τοὺς] τος Ars. e 7 εὖ
B T : καλῶς Ars. a 2 ταξεί Ars. a 4 ἐγὼ γ' οὖν B : ἔγωγ'
οὖν T a 6 μάχηται τοῖς πολεμίοις] τοῖς πολεμίοις μάχηται Ars.

ΣΩ. Ὡσπερ που καὶ Σκύθαι λέγονται οὐχ ἦττον φεύγοντες ἢ διώκοντες μάχεσθαι, καὶ Ὀμηρός που ἐπαινῶν τοὺς τοῦ Αἰνείου ἵππους κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα **10** ἔφη αὐτοὺς ἐπίστασθαι διώκειν ἠδὲ φέβεσθαι· καὶ αὐτὸν **b** τὸν Αἰνείαν κατὰ τοῦτ' ἐνεκωμίασε, κατὰ τὴν τοῦ φόβου ἐπιστήμην, καὶ εἶπεν αὐτὸν εἶναι μῆστωρα φόβοιο.

ΛΑ. Καὶ καλῶς γε, ὦ Σώκρατες· περὶ ἀρμάτων γὰρ ἔλεγε. καὶ σὺ τὸ τῶν Σκυθῶν ἰππέων πέρι λέγεις· τὸ μὲν **5** γὰρ ἰππικὸν [τὸ ἐκείνων] οὕτω μάχεται, τὸ δὲ ὀπλιτικὸν [τὸ γε τῶν Ἑλλήνων], ὡς ἐγὼ λέγω.

ΣΩ. Πλὴν γ' ἴσως, ὦ Λάχης, τὸ Λακεδαιμονίῳν. Λακεδαιμονίους γὰρ φασιν ἐν Πλαταιαῖς, ἐπειδὴ πρὸς τοῖς **c** γερροφόροις ἐγένοντο, οὐκ ἐθέλειν μένοντας πρὸς αὐτοὺς μάχεσθαι, ἀλλὰ φεύγειν, ἐπειδὴ δ' ἐλύθησαν αἱ τάξεις τῶν Περσῶν, ἀναστρεφομένους ὥσπερ ἰππέας μάχεσθαι καὶ οὕτω νικῆσαι τὴν ἐκεῖ μάχην. **5**

ΛΑ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Τοῦτο τοίνυν ὁ ἄρτι ἔλεγον, ὅτι ἐγὼ αἴτιος μὴ καλῶς σε ἀποκρίνασθαι, ὅτι οὐ καλῶς ἠρόμην—βουλόμενος γὰρ σου πυθέσθαι μὴ μόνον τοὺς ἐν τῷ ὀπλιτικῷ ἀνδρείους, **d** ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν τῷ ἰππικῷ καὶ ἐν σύμπαντι τῷ πολεμικῷ εἶδει, καὶ μὴ μόνον τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν τοῖς πρὸς τὴν θάλατταν κινδύνοις ἀνδρείους ὄντας, καὶ ὅσοι γε πρὸς νόσους καὶ ὅσοι πρὸς πενίας ἢ καὶ πρὸς τὰ πολιτικὰ **5** ἀνδρεῖοί εἰσιν, καὶ ἔτι αὖ μὴ μόνον ὅσοι πρὸς λύπας ἀνδρεῖοί

a 8 που] ποτε Ars. b 3 εἶναι] in hac voce redit W b 5 σὺ
τὸ B T W Ars. : σὺ αὐτὸ τὸ ci. Stallbaum b 6 τὸ ἐκείνων om. Ars.
(secluserat Badham) τό γε τῶν Ἑλλήνων om. Ars. b 8 λακε-
δαιμονίους B T W : τούτους Ars. c 1 φασιν B W : φησιν compendio
T ἐν πλαταιαῖς B T W : καὶ πλαται | . . . Ars. (καὶ Πλαταιᾶσι ci.
Diels) c 2 αὐτοὺς b : αὐτοῖς B T W c 3 ἐλύθησαν B T :
ἐληλύθεισαν W c 7 ο ἄρτι Ars. (ἄρτι coniecerat Ast) : αἴτιον
B T W c 8 ἠρόμην] σε ηρομην Ars. d 1 γὰρ σου B W Ars. :
γὰρ T τοὺς] τος Ars. d 2 καὶ ἐν] ἐν τωι Ars. d 4 κινδύνοις
B T W : κινδύνους B : κινδυνεύουσι Ars. d 5 γε] τε Ars.
d 6 ἔτι W Ars. : ὅτι B T ἀνδρεῖοί εἰσιν ἢ φόβους] ἢ φόβους ἀνδρεῖοί
εἰσιν Ars.

είσω ἢ φόβους, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐπιθυμίας ἢ ἡδονὰς δεινοὶ
 e μάχεσθαι, καὶ μένοντες καὶ ἀναστρέφοντες—εἰσὶ γὰρ πού
 τινες, ὧ Λάχης, καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις ἀνδρεῖοι—

ΛΑ. Καὶ σφόδρα, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀνδρεῖοι μὲν πάντες οὗτοί εἰσω, ἀλλ' οἱ
 5 μὲν ἐν ἡδοναῖς, οἱ δ' ἐν λύπαις, οἱ δ' ἐν ἐπιθυμίαις, οἱ δ' ἐν
 φόβοις τὴν ἀνδρείαν κέκτηνται· οἱ δέ γ' οἶμαι δειλίαν ἐν
 τοῖς αὐτοῖς τούτοις.

ΛΑ. Πάνν γε.

ΣΩ. Τί ποτε ὄν ἐκάτερον τούτων; τοῦτο ἐπυνθανόμεν.
 10 πάλιν οὖν πειρῶ εἰπεῖν ἀνδρείαν πρῶτον τί ὄν ἐν πᾶσι
 τούτοις ταῦτόν ἐστιν· ἢ οὐπω καταμανθάνεις ὃ λέγω;

ΛΑ. Οὐ πάνν τι.

192 ΣΩ. Ἄλλ' ὧδε λέγω, ὥσπερ ἂν εἰ τάχος ἡρώτων τί ποτ'
 ἐστίν, ὃ καὶ ἐν τῷ τρέχειν τυγχάνει ὄν ἡμῖν καὶ ἐν τῷ
 κιθαρίζειν καὶ ἐν τῷ λέγειν καὶ ἐν τῷ μανθάνειν καὶ ἐν
 ἄλλοις πολλοῖς, καὶ σχεδόν τι αὐτὸ κεκτήμεθα, οὗ καὶ πέρι
 5 ἄξιον λέγειν, ἢ ἐν ταῖς τῶν χειρῶν πράξεσιν ἢ σκελῶν ἢ
 στόματός τε καὶ φωνῆς ἢ διανοίας· ἢ οὐχ οὕτω καὶ σὺ λέγεις;

ΛΑ. Πάνν γε.

ΣΩ. Εἰ τοίνυν τίς με ἔροιτο· “ὦ Σώκρατες, τί λέγεις
 10 τοῦτο ὃ ἐν πᾶσιν ὀνομάζεις ταχυτήτα εἶναι;” εἵπομ' ἂν
 b αὐτῷ ὅτι τὴν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὰ διαπραττομένην δύναμιν
 ταχυτήτα ἔγωγε καλῶ καὶ περὶ φωνὴν καὶ περὶ δρόμον καὶ
 περὶ τᾶλλα πάντα.

ΛΑ. Ὅρθῶς γε σὺ λέγων.

5 ΣΩ. Πειρῶ δὴ καὶ σύ, ὦ Λάχης, τὴν ἀνδρείαν οὕτως

e 1 καὶ ante μένοντες om. Schanz (sed habet Ars.) καὶ post
 μένοντες Král (et sic Ars. ut videtur): ἢ B T W e 3 καὶ σφόδρα]
 σφόδρα γε Ars. e 4 ἀνδρεῖοι μὲν πάντες οὗτοι] ἀνδρεῖαι μὲν παντες
 οὗτοι ἀνδρεῖοι Ars. e 6 ἐκτῆνται Schanz (sed κέκτηνται Ars. cum
 B T W) δειλίαν T W: δειλίαν B e 9 ὄν] οὖν Ars. (et mox e 10)
 ἐπυνθανόμεν] πυνθαν(ομαι) Ars. e 10 ἀνδρείαν] τὴν ἀνδρείαν Ars.
 a 2 τρέχειν] τρεχε Ars. a 3 ἐν τε τῷ μανθανε(ιν) Ars. a 6 ἢ
 διανοίας om. ut videtur Ars. (ἢ νοήματός τε ἅμα pro ἢ στόματός τε ci.
 Diels)

εἰπεῖν τίς οὐσα δύναμις ἢ αὐτὴ ἐν ἡδονῇ καὶ ἐν λύπῃ καὶ ἐν ἅπασιν οἷς νυνδὴ ἐλέγομεν αὐτὴν εἶναι, ἔπειτα ἀνδρεία κέκληται.

ΛΑ. Δοκεῖ τοίνυν μοι καρτερία τις εἶναι τῆς ψυχῆς, εἰ τό γε διὰ πάντων [περὶ ἀνδρείας] πεφυκὸς δεῖ εἰπεῖν. c

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν δεῖ, εἴ γε τὸ ἐρωτώμενον ἀποκρινούμεθα ἡμῖν αὐτοῖς. τοῦτο τοίνυν ἔμοιγε φαίνεται· οὔτι πᾶσά γε, ὡς ἐγὼμαι, καρτερία ἀνδρεία σοι φαίνεται. τεκμαίρομαι δὲ ἐνθένδε· σχεδὸν γάρ τι οἶδα, ὧ Λάχης, ὅτι τῶν πάντων καλῶν 5
πραγμάτων ἡγῆ σὺ ἀνδρείαν εἶναι.

ΛΑ. Εὖ μὲν οὖν ἴσθι ὅτι τῶν καλλίστων.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἢ μὲν μετὰ φρονήσεως καρτερία καλὴ κάγαθή;

ΛΑ. Πάνν γε. 10

ΣΩ. Τί δ' ἢ μετ' ἀφροσύνης; οὐ τοῦναντίον ταύτη δ
βλαβερὰ καὶ κακοῦργος;

ΛΑ. Ναί.

ΣΩ. Καλὸν οὖν τι φήσεις σὺ εἶναι τὸ τοιοῦτον, ὃν κακοῦργόν τε καὶ βλαβερόν; 5

ΛΑ. Οὐκουν δίκαιόν γε, ὧ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα τήν γε τοιαύτην καρτερίαν ἀνδρείαν ὁμολογήσεις εἶναι, ἐπειδήπερ οὐ καλὴ ἐστὶν, ἢ δὲ ἀνδρεία καλὸν ἐστίν.

ΛΑ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Ἡ φρόνιμος ἄρα καρτερία κατὰ τὸν σὸν λόγον 10
ἀνδρεία ἂν εἴη.

ΛΑ. Ἔοικεν.

ΣΩ. Ἰδωμεν δὴ, ἢ εἰς τί φρόνιμος; ἢ ἢ εἰς ἅπαντα καὶ e
τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρά; οἶον εἴ τις καρτερεῖ ἀναλίσκων ἀργύριον φρονίμως, εἰδὼς ὅτι ἀναλώσας πλέον ἐκθήσεται, τοῦτον ἀνδρεῖον καλοῖς ἄν;

c 1 περὶ ἀνδρείας secl. Badham c 2 γε post δεῖ fort. transponendum
c 3 οὔτι B T W : ὅτι οὐ scr. recc. : ὅτι οὔτι Schanz
e 1 ἢ ἢ B T : ἢ W e 2 καρτερεῖ B T W : καρτεροῖ vulg. e 3 πλέον ἐκθήσεται B W : πλεονεκθήσεται Γ

5 ΛΑ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. Ἄλλ' οἶον εἴ τις ἰατρὸς ὦν, περιπλευμονία τοῦ
 193 ὑέος ἐχομένου ἢ ἄλλου τινὸς καὶ δεομένου πιεῖν ἢ φαγεῖν
 δοῦναι, μὴ κάμπτοιτο ἀλλὰ καρτεροῖ;

ΛΑ. Οὐδ' ὄπωστιοῦν οὐδ' αὕτη.

ΣΩ. Ἄλλ' ἐν πολέμῳ καρτεροῦντα ἄνδρα καὶ ἐθέλοντα
 μάχεσθαι, φρονίμως λογιζόμενον, εἰδότα μὲν ὅτι βοηθή-
 5 σουσιν ἄλλοι αὐτῷ, πρὸς ἐλάττους δὲ καὶ φαυλοτέρους
 μαχεῖται ἢ μεθ' ὧν αὐτός ἐστιν, ἔτι δὲ χωρία ἔχει κρείττω,
 τοῦτον τὸν μετὰ τῆς τοιαύτης φρονήσεως καὶ παρασκευῆς
 καρτεροῦντα ἀνδρειότερον ἢ φαίης ἢ τὸν ἐν τῷ ἐναντίῳ
 στρατοπέδῳ ἐθέλοντα ὑπομένειν τε καὶ καρτερεῖν;

b ΛΑ. Τὸν ἐν τῷ ἐναντίῳ, ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν ἀφροεστέρα γε ἢ τούτου ἢ ἢ τοῦ ἐτέρου
 καρτερία.

ΛΑ. Ἀληθῆ λέγεις.

5 ΣΩ. Καὶ τὸν μετ' ἐπιστήμης ἄρα ἰππικῆς καρτεροῦντα
 ἐν ἰππομαχίᾳ ἤττον φήσεις ἀνδρεῖον εἶναι ἢ τὸν ἀνευ
 ἐπιστήμης.

ΛΑ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Καὶ τὸν μετὰ σφενδονητικῆς ἢ τοξικῆς ἢ ἄλλης
 10 τινὸς τέχνης καρτεροῦντα.

c ΛΑ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Καὶ ὅσοι ἂν ἐθέλωσιν εἰς φρέαρ καταβαίνοντες καὶ
 κολυμβῶντες καρτερεῖν ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ, μὴ ὄντες δειοί,
 ἢ ἐν τῷ ἄλλῳ τοιούτῳ, ἀνδρειότερους φήσεις τῶν ταῦτα
 5 δειῶν.

ΛΑ. Τί γὰρ ἂν τις ἄλλο φαίη, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐδέν, εἴπερ οἴοιτό γε οὕτως.

ΛΑ. Ἄλλὰ μὴν οἶμαί γε.

ΣΩ. Καὶ μὴν που ἀφροεστέρωσ γε, ὦ Λάχης, οἱ τοιοῦτοι

a 2 αὕτη T W : αὐτή B b 9 μετὰ W : μὲν μετὰ B T c 2 ἂν
 B : ἐὰν T W : δη Schanz (qui mox ἐθέλουσιν) ἐθέλωσιν W :
 ἐθέλουσιν B T

κινδυνεύουσίν τε καὶ καρτεροῦσιν ἢ οἱ μετὰ τέχνης αὐτὸ 10
πράττοντες.

ΛΑ. Φαίνονται.

ΣΩ. Οὐκοῦν αἰσχυρὰ ἢ ἄφρων τόλμα τε καὶ καρτέρησις δ
ἐν τῷ πρόσθεν ἐφάνη ἡμῖν οὔσα καὶ βλαβερά;

ΛΑ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἐν δέ γε ἀνδρεία ὠμολογεῖτο καλόν τι εἶναι.

ΛΑ. Ὁμολογεῖτο γάρ.

5

ΣΩ. Νῦν δ' αὖ πάλιν φαμέν ἐκείνο τὸ αἰσχρὸν, τὴν
ἄφρονα καρτέρησιν, ἀνδρείαν εἶναι.

ΛΑ. Ἐοίκαμεν.

ΣΩ. Καλῶς οὖν σοι δοκοῦμεν λέγειν;

ΛΑ. Μὰ τὸν Δί', ὦ Σώκρατες, ἐμοὶ μὲν οὔ.

10

ΣΩ. Οὐκ ἄρα που κατὰ τὸν σὸν λόγον δωριστὶ ἡρό-
σμεθα ἐγὼ τε καὶ σύ, ὦ Λάχης· τὰ γὰρ ἔργα οὐ συμφωνεῖ e
ἡμῖν τοῖς λόγοις. ἔργῳ μὲν γάρ, ὡς ἔοικε, φαίη ἂν τις
ἡμᾶς ἀνδρείας μετέχειν, λόγῳ δ', ὡς ἐγῶμαι, οὐκ ἂν, εἰ νῦν
ἡμῶν ἀκούσειε διαλεγομένων.

ΛΑ. Ἀληθέστατα λέγεις.

5

ΣΩ. Τί οὖν; δοκεῖ καλὸν εἶναι οὕτως ἡμᾶς διακεῖσθαι;

ΛΑ. Οὐδ' ὅπωςτιοῦν.

ΣΩ. Βούλει οὖν ᾧ λέγομεν πειθόμεθα τό γε τοσοῦτον;

ΛΑ. Τὸ ποῖον δὴ τοῦτο, καὶ τίτιν τούτῳ;

ΣΩ. Τῷ λόγῳ ὅς καρτερεῖν κελεύει. εἰ οὖν βούλει, καὶ 194
ἡμεῖς ἐπὶ τῇ ζητήσει ἐπιμεινόμεν τε καὶ καρτερήσωμεν, ἵνα
καὶ μὴ ἡμῶν αὐτῇ ἢ ἀνδρεία καταγελάσῃ, ὅτι οὐκ ἀνδρείως
αὐτὴν ζητοῦμεν, εἰ ἄρα πολλάκις αὐτῇ ἢ καρτέρησις ἐστὶν
ἀνδρεία.

5

ΛΑ. Ἐγὼ μὲν ἔτοιμος, ὦ Σώκρατες, μὴ προαφίστασθαι.
καίτοι ἀήθης γ' εἰμὶ τῶν τοιούτων λόγων· ἀλλὰ τίς με καὶ

d 3 πάνυ γε BT: om. W d 4, 5 ὠμολογεῖτο (bis) B: ὠμολόγητο
TW e 4 ἀκούσειε Jacobs: ἀκούσει BTW e 8 πειθόμεθα
BT: πειθόμεθα W a 2 τῇ BT: om. W a 3 αὐτῇ T: αὐτή
W: αὐτῇ B a 6 ἔτοιμος TW: ἐτοιμῶς B a 7 ἀήθης γ' T:
γ' ἀήθης W: ἀληθῆς γ' B

φιλονικία εἴληφεν πρὸς τὰ εἰρημένα, καὶ ὡς ἀληθῶς ἀγα-
 b νακτῶ εἰ οὕτωςι ἂ νοῶ μὴ οἶός τ' εἰμι εἰπεῖν. νοεῖν μὲν
 γὰρ ἔμοιγε δοκῶ περὶ ἀνδρείας ὅτι ἔστιν, οὐκ οἶδα δ' ὕπη
 με ἄρτι διέφυγεν, ὥστε μὴ συλλαβεῖν τῷ λόγῳ αὐτὴν καὶ
 εἰπεῖν ὅτι ἔστιν.

5 ΣΩ. Οὐκοῦν, ὦ φίλε, τὸν ἀγαθὸν κυνηγέτην μεταθεῖν
 χρὴ καὶ μὴ ἀνιέναι.

ΛΑ. Παντάπασι μὲν οὖν.

ΣΩ. Βούλει οὖν καὶ Νικίαν τόνδε παρακαλῶμεν ἐπὶ τὸ
 κυνηγέσιον, εἴ τι ἡμῶν εὐπορώτερός ἐστιν;

c ΛΑ. Βούλομαι· πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. ἴθι δὴ, ὦ Νικία, ἀνδράσι φίλοις χειμαζομένοις ἐν
 λόγῳ καὶ ἀποροῦσιν βοήθησον, εἴ τινα ἔχεις δύναμιν. τὰ
 μὲν γὰρ δὴ ἡμέτερα ὄρας ὡς ἄπορα· σὺ δ' εἰπὼν ὅτι ἡγῆ
 5 ἀνδρείαν εἶναι, ἡμᾶς τε τῆς ἀπορίας ἔκλυσαι καὶ αὐτὸς ἂ
 νοεῖς τῷ λόγῳ βεβαίωσαι.

ΝΙ. Δοκεῖτε τοίνυν μοι πάλαι οὐ καλῶς, ὦ Σώκρατες,
 ὀρίζεσθαι τὴν ἀνδρείαν· ὁ γὰρ ἐγὼ σοῦ ἤδη καλῶς λέγοντος
 ἀκήκοα, τούτῳ οὐ χρῆσθε.

10 ΣΩ. Ποίῳ δὴ, ὦ Νικία;

d ΝΙ. Πολλάκις ἀκήκοά σου λέγοντος ὅτι ταῦτα ἀγαθὸς
 ἕκαστος ἡμῶν ἄπερ σοφός, ἂ δὲ ἀμαθής, ταῦτα δὲ κακός.

ΣΩ. Ἀληθῆ μέντοι νῆ Δία λέγεις, ὦ Νικία.

ΝΙ. Οὐκοῦν εἴπερ ὁ ἀνδρείος ἀγαθός, δηλον ὅτι σοφός
 5 ἔστιν.

ΣΩ. Ἦκουσας, ὦ Λάχης;

ΛΑ. Ἔγωγε, καὶ οὐ σφόδρα γε μαυθάνω ὁ λέγει.

ΣΩ. Ἄλλ' ἐγὼ δοκῶ μαυθάνειν, καὶ μοι δοκεῖ ἀνήρ
 σοφίαν τινὰ τὴν ἀνδρείαν λέγειν.

10 ΛΑ. Ποίαν, ὦ Σώκρατες, σοφίαν;

e ΣΩ. Οὐκοῦν τόνδε τοῦτο ἐρωτᾷς;

c5 ἔκλυσαι TW: ἐλκύσαι B et γρ. t
 βεβαίωσαι B c7 μοι BW: με T
 BTW

c6 βεβαίωσαι TW:
 d8 ἀνήρ Bekker: ἀνήρ

ΛΑ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Ἴθι δὴ, αὐτῷ εἰπέ, ὦ Νικία, ποία σοφία ἀνδρεία ἀν
εἶη κατὰ τὸν σὸν λόγον. οὐ γάρ που ἦ γε αὐλητική.

ΝΙ. Οὐδαμῶς.

5

ΣΩ. Οὐδὲ μὴν ἢ κιθαριστική.

ΝΙ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἄλλὰ τίς δὴ αὕτη ἢ τίνος ἐπιστήμη;

ΛΑ. Πάνυ μὲν οὖν ὀρθῶς αὐτὸν ἐρωτᾶς, ὦ Σώκρατες,
καὶ εἰπέτω γε τίνα φησὶν αὐτὴν εἶναι.

10

ΝΙ. Ταύτην ἔγωγε, ὦ Λάχης, τὴν τῶν δεινῶν καὶ θαρ-
ραλέων ἐπιστήμην καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν.

195

ΛΑ. Ὅς ἄτοπα λέγει, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Πρὸς τί τοῦτ' εἶπες βλέψας, ὦ Λάχης;

ΛΑ. Πρὸς ὅτι; χωρὶς δῆπου σοφία ἐστὶν ἀνδρείας.

ΣΩ. Οὐκ οὐ φησὶ γε Νικίας.

5

ΛΑ. Οὐ μέντοι μὰ Δία· ταῦτά τοι καὶ ληρεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν διδάσκωμεν αὐτὸν ἀλλὰ μὴ λοιδορῶμεν.

ΝΙ. Οὐκ, ἀλλά μοι δοκεῖ, ὦ Σώκρατες, Λάχης ἐπιθυμεῖν
κάμει φανῆναι μηδὲν λέγοντα, ὅτι καὶ αὐτὸς ἄρτι τοιοῦτός
τις ἐφάνη.

b

ΛΑ. Πάνυ μὲν οὖν, ὦ Νικία, καὶ πειράσομαί γε ἀποφῆναι·
οὐδὲν γὰρ λέγεις. ἐπεὶ αὐτίκα ἐν ταῖς νόσοις οὐχ οἱ ἱατροὶ
τὰ δεινὰ ἐπίστανται; ἢ οἱ ἀνδρείοι δοκοῦσί σοι ἐπίστασθαι;
ἢ τοὺς ἱατροὺς σὺ ἀνδρείους καλεῖς;

5

ΝΙ. Οὐδ' ὅπωςτιοῦν.

ΛΑ. Οὐδέ γε τοὺς γεωργοὺς οἶμαι. καίτοι τά γε ἐν
τῇ γεωργίᾳ δεινὰ οὗτοι δῆπου ἐπίστανται, καὶ οἱ ἄλλοι
δημιουργοὶ ἅπαντες τὰ ἐν ταῖς αὐτῶν τέχναις δεινὰ τε καὶ
θαρραλέα ἴσασιν· ἀλλ' οὐδέν τι μᾶλλον οὗτοι ἀνδρείοί
εἰσι.

c

e 8 ἢ W: ἢ B: ἢ T
Par. 1813: τί BTW
b 1 τις TW: om. B

a 2 λέγει b: λέγεις BT (?) W a 4 ὅτι
a 7 διδάσκωμεν t: διδάσκομεν BTW

ΣΩ. Τί δοκεῖ Λάχης λέγειν, ὦ Νικία; ἔοικεν μέντοι λέγειν τι.

5 ΝΙ. Καὶ γὰρ λέγει γέ τι, οὐ μέντοι ἀληθές γε.

ΣΩ. Πῶς δῆ;

ΝΙ. Ὅτι οἶται τοὺς ἰατροὺς πλέον τι εἰδέναι περὶ τοὺς κάμνοντας ἢ τὸ ὑγιεινὸν †εἰπεῖν οἶόν τε καὶ νοσῶδες. οἱ δὲ δῆπου τοσοῦτον μόνον ἴσασιν· εἰ δὲ δεινὸν τῷ τοῦτό ἐστιν
10 τὸ ὑγιαίνειν μᾶλλον ἢ τὸ κάμνειν; ἡγή σὺ τουτί, ὦ Λάχης, τοὺς ἰατροὺς ἐπίστασθαι; ἢ οὐ πολλοῖς οἶει ἐκ τῆς νόσου ἄμεινον εἶναι μὴ ἀναστήναι ἢ ἀναστήναι; τοῦτο γὰρ εἰπέ·
d σὺ πᾶσι φῆς ἄμεινον εἶναι ζῆν καὶ οὐ πολλοῖς κρεῖττον τεθνάναι;

ΛΑ. Οἶμαι ἔγωγε τοῦτό γε.

ΝΙ. Οἷς οὖν τεθνάναι λυσιτελεῖ, ταῦτα οἶει δεινὰ εἶναι
5 καὶ οἷς ζῆν;

ΛΑ. Οὐκ ἔγωγε.

ΝΙ. Ἄλλα τοῦτο δὴ σὺ δίδως τοῖς ἰατροῖς γινώσκειν ἢ ἄλλῃ τινὶ δημιουργῷ πλήν τῷ τῶν δεινῶν καὶ μὴ δεινῶν ἐπιστήμονι, ὃν ἐγὼ ἀνδρείον καλῶ;

10 ΣΩ. Κατανοεῖς, ὦ Λάχης, ὅτι λέγει;

e ΛΑ. Ἐγωγε, ὅτι γε τοὺς μάντις καλεῖ τοὺς ἀνδρείους· τίς γὰρ δὴ ἄλλος εἴσεται ὅτῳ ἄμεινον ζῆν ἢ τεθνάναι; καίτοι σύ, ὦ Νικία, πότερον ὁμολογεῖς μάντις εἶναι ἢ οὔτε μάντις οὔτε ἀνδρείος;

5 ΝΙ. Τί δέ; μάντει αὖ οἶει προσήκει τὰ δεινὰ γινώσκειν καὶ τὰ θαρραλέα;

ΛΑ. Ἐγωγε· τίνι γὰρ ἄλλῳ;

ΝΙ. Ὡς ἐγὼ λέγω πολὺ μᾶλλον, ὦ βέλτιστε· ἐπεὶ

c 8 εἰπεῖν] fort. ποιεῖν εἰπεῖν οἶόν secl. Badham οἶόν τε] οἶόν
τι ci. Stephanus c 9 δῆπου τοσοῦτον Hermann: δῆ τι τοσοῦτον
dῆπου B T W: δῆ τὸ τοσοῦτον δῆπου ci. Madvig δεινὸν τῷ T W:
δεινὸ τῷ B d 3 οἶμαι B W: om. T d 4 ταῦτα scr. recc.:
ταῦτα B T W d 7 τοῦτο T W: τοῦ B d 8 καὶ μὴ δεινῶν
B W: om. T d 9 ὃν B W: οἶον T e 5 προσήκει B: προσήκειν
T: προσήκεν W

μάντιν γε τὰ σημεῖα μόνον δεῖ γινώσκειν τῶν ἔσομένων,
 εἴτε τῷ θάνατος εἴτε νόσος εἴτε ἀποβολὴ χρημάτων ἔσται, 10
 εἴτε νίκη εἴτε ἦττα ἢ πολέμου ἢ καὶ ἄλλης τινὸς ἀγωνίας· 196
 ὅτι δὲ τῷ ἄμεινον τούτων ἢ παθεῖν ἢ μὴ παθεῖν, τί μᾶλλον
 μάντει προσήκει κρῖναι ἢ ἄλλῳ ὄψου;

ΛΑ. Ἄλλ' ἐγὼ τούτου οὐ μανθάνω, ὦ Σώκρατες, ὅτι βού-
 λεται λέγειν· οὔτε γὰρ μάντιν οὔτε ἰατρὸν οὔτε ἄλλον οὐδένα 5
 δηλοῖ ὄντινα λέγει τὸν ἀνδρείου, εἰ μὴ εἰ θεόν τινα λέγει
 αὐτὸν εἶναι. ἐμοὶ μὲν οὖν φαίνεται Νικίας οὐκ ἐθέλειν
 γενναίως ὁμολογεῖν ὅτι οὐδὲν λέγει, ἀλλὰ στρέφεται ἄνω b
 καὶ κάτω ἐπικρυπτόμενος τὴν αὐτοῦ ἀπορίαν· καίτοι κἂν
 ἡμεῖς οἰοί τε ἦμεν ἄρτι ἐγὼ τε καὶ σὺ τοιαῦτα στρέφεσθαι,
 εἰ ἐβουλόμεθα μὴ δοκεῖν ἐναντία ἡμῖν αὐτοῖς λέγειν. εἰ
 μὲν οὖν ἐν δικαστηρίῳ ἡμῖν οἱ λόγοι ἦσαν, εἶχεν ἄν τινα 5
 λόγον ταῦτα ποιεῖν· νῦν δὲ τί ἄν τις ἐν συνουσίᾳ τοιαῦδε
 μάτην κενοῖς λόγοις αὐτὸς αὐτὸν κοσμοῖ;

ΣΩ. Οὐδὲν οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ, ὦ Λάχης· ἀλλ' ὀρώμεν μὴ c
 Νικίας οἴεται τι λέγειν καὶ οὐ λόγου ἕνεκα ταῦτα λέγει.
 αὐτοῦ οὖν σαφέστερον πυθώμεθα τί ποτε νοεῖ· καὶ ἕαν τι
 φαίνηται λέγων, συγχωρησόμεθα, εἰ δὲ μή, διδάξομεν.

ΛΑ. Σὺ τοίνυν, ὦ Σώκρατες, εἰ βούλει πυνθάνεσθαι, 5
 πυνθάνου· ἐγὼ δ' ἴσως ἰκανῶς πέψυσμαι.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐδέν με κωλύει· κοινὴ γὰρ ἔσται ἡ πίστις
 ὑπὲρ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ.

ΛΑ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Λέγε δή μοι, ὦ Νικία—μᾶλλον δ' ἡμῖν· κοινοῦμεθα 10
 γὰρ ἐγὼ τε καὶ Λάχης τὸν λόγον—τὴν ἀνδρείαν ἐπιστήμην d
 φῆς δειωῶν τε καὶ θαρραλέων εἶναι;

ΝΙ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Τοῦτο δὲ οὐ παντὸς δὴ εἶναι ἀνδρὸς γνῶναι, ὅποτε

a 4 τούτου Schanz : τούτο B T W : τούτων Bekker
 T W b : μιν B b 6 δὲ τί T W : δέ τι B c 1 οὐδ' ἐμοὶ T W :
 οὐδέ μοι B c 2 οἴεται T : οἴηται W b : οἰοῖται B οὐ T W :
 οὐ B

5 γε μήτε ἰατρὸς μήτε μάντις αὐτὸ γνώσεται μηδὲ ἀνδρείος
ἔσται, ἐὰν μὴ αὐτὴν ταύτην τὴν ἐπιστήμην προσλάβῃ· οὐχ
οὕτως ἔλεγες;

ΝΙ. Οὕτω μὲν οὖν.

ΣΩ. Κατὰ τὴν παροιμίαν ἄρα τῷ ὄντι οὐκ ἂν πᾶσα ὕς
10 γνοίῃ οὐδ' ἂν ἀνδρεία γένοιτο.

ΝΙ. Οὐ μοι δοκεῖ.

e ΣΩ. Δῆλον δὴ, ὦ Νικία, ὅτι οὐδὲ τὴν Κρομμυωνίαν ἔν
πιστεύεις σύ γε ἀνδρείαν γεγενῆσθαι. τοῦτο δὲ λέγω οὐ
παίζων, ἀλλ' ἀναγκαῖον οἶμαι τῷ ταῦτα λέγοντι μηδενὸς
θηρίου ἀποδέχεσθαι ἀνδρείαν, ἢ συγχωρεῖν θηρίον τι οὕτω
5 σοφὸν εἶναι, ὥστε ἂ ὀλίγοι ἀνθρώπων ἴσασι διὰ τὸ χαλεπὰ
εἶναι γινῶναι, ταῦτα λέοντα ἢ πάρδαλις ἢ τινα κάπρον φάναι
εἰδέναι· ἀλλ' ἀνάγκη ὁμοίως λέοντα καὶ ἔλαφον καὶ ταῦρον
καὶ πίθηκον πρὸς ἀνδρείαν φάναι πεφυκέναι τὸν τιθέμενον
ἀνδρείαν τοῦθ' ὅπερ σὺ τίθειςαι.

197 ΛΑ. Νῆ τοὺς θεοὺς, καὶ εἶ γε λέγεις, ὦ Σώκρατες. καὶ
ἡμῖν ὡς ἀληθῶς τοῦτο ἀπόκριναι, ὦ Νικία, πότερον σοφώ-
τερα φῆς ἡμῶν ταῦτα εἶναι τὰ θηρία, ἂ πάντες ὁμολογοῦμεν
ἀνδρεία εἶναι, ἢ πᾶσιν ἐναντιούμενος τολμᾶς μηδὲ ἀνδρεία
5 αὐτὰ καλεῖν;

ΝΙ. Οὐ γάρ τι, ὦ Λάχης, ἔγωγε ἀνδρεία καλῶ οὔτε θηρία
οὔτε ἄλλο οὐδὲν τὸ τὰ δεινὰ ὑπὸ ἀνοίας μὴ φοβούμενον,
ἀλλ' ἄφοβον. καὶ μῶρον· ἢ καὶ τὰ παιδία πάντα οἶμι με
b ἀνδρεία καλεῖν, ἂ δι' ἄνοιαν οὐδὲν δέδοικεν; ἀλλ' οἶμαι τὸ
ἄφοβον καὶ τὸ ἀνδρεῖον οὐ ταῦτόν ἐστιν. ἐγὼ δὲ ἀνδρείας
μὲν καὶ προμηθίας πάνυ τισὶν ὀλίγοις οἶμαι μετεῖναι, θρα-

ε 1 κρομμυωνίαν BT: κρομμυονίαν W: Κρομμυωνίαν ci. Stallbaum
ε 2 σύ γε TW: εἶ γε B a 1 καὶ εἶ] incipit papyrus Oxy. γε
om. Oxy. a 2 πότερον] <πο>τερα suprascr. <ο>ν Oxy. σοφώ-
τερα . . . θηρία] σο(φω)τερα η(μ)ῶν ταυτα <τα θηρια ειναι φ>ης Oxy.
a 6 <ω> λαχης post ἔγωγε ut videtur Oxy. a 7 οὐδὲν om. ut
videtur Oxy. τὰ] τας Oxy. ἀνοίας] ἀγνοίας Basileensis altera
(lacuna in Oxy.) a 8 καὶ μῶρον secl. Gitlbauer (sed kai habet
iam Oxy. in fine versus) b 1 δι' ἄνοιαν BTW: γρ. διαγνοίαν t
(in Oxy. nihil praeter . . . νο . . . αν)

σύτητος δὲ καὶ τόλμης καὶ τοῦ ἀφόβου μετὰ ἀπρομηθίας.
 πᾶν πολλοῖς καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παίδων καὶ 5
 θηρίων. ταῦτ' οὖν ἂ σὺ καλεῖς ἀνδρεία καὶ οἱ πολλοί, ἐγὼ
 θρασέα καλῶ, ἀνδρεία δὲ τὰ φρόνιμα περὶ ὧν λέγω. c

ΛΑ. Θέασαι, ὦ Σώκρατες, ὡς εὖ ὄδε ἑαυτὸν δῆ, ὡς
 οἶεται, κοσμεῖ τῷ λόγῳ· οὓς δὲ πάντες ὁμολογοῦσιν ἀν-
 δρείους εἶναι, τούτους ἀποστερεῖν ἐπιχειρεῖ ταύτης τῆς τιμῆς.

ΝΙ. Οὐκουν σέ γε, ὦ Λάχης, ἀλλὰ θάρρει· φημί γάρ 5
 σε εἶναι σοφόν, καὶ Λάμαχόν γε, εἴπερ ἔστῃ ἀνδρεῖοι, καὶ
 ἄλλους γε συχνοὺς Ἀθηναίων.

ΛΑ. Οὐδὲν ἐρῶ πρὸς ταῦτα, ἔχων εἰπεῖν, ἵνα μὴ με φῆς
 ὡς ἀληθῶς Αἰζωνέα εἶναι.

ΣΩ. Μηδέ γε εἶπης, ὦ Λάχης· καὶ γάρ μοι δοκεῖς οὐδὲ d
 ἡσηθῆσθαι ὅτι ταύτην τὴν σοφίαν παρὰ Δάμωνος τοῦ ἡμετέ-
 ρου ἐταίρου παρείληφεν, ὃ δὲ Δάμων τῷ Προδίκῳ πολλὰ
 πλησιάζει, ὃς δὴ δοκεῖ τῶν σοφιστῶν κάλλιστα τὰ τοιαῦτα
 ὀνόματα διαιρεῖν. 5

ΛΑ. Καὶ γὰρ πρέπει, ὦ Σώκρατες, σοφιστῇ τὰ τοι-
 αῦτα μᾶλλον κομψεύεσθαι ἢ ἀνδρὶ ὃν ἡ πόλις ἀξιοῖ αὐτῆς
 προεστάναι.

ΣΩ. Πρέπει μὲν που, ὦ μακάριε, τῶν μεγίστων προ- e
 στατοῦντι μεγίστης φρονήσεως μετέχειν· δοκεῖ δέ μοι Νικίας
 ἄξιος εἶναι ἐπισκέψεως, ὅποι ποτὲ βλέπων τοῦνομα τοῦτο
 τίθησι τὴν ἀνδρείαν.

ΛΑ. Αὐτὸς τοίνυν σκόπει, ὦ Σώκρατες. 5

b 4 ἀπρομηθίας B T: ἀπρομηθείας B² Oxy. (sed ε puncto notatum in
 Oxy.) c 2 ὡς εὖ ὄδε ἑαυτὸν δῆ] ὡς ε(ν ε)αυτον (ο) | δε Oxy.
 c 3 οὓς] τους Oxy. (sed τ deletum et puncto notatum) c 5 σε γε
 Oxy.: ἔγωγε B T W c 6 λάμαχόν B T W: αμαχον Oxy.: ἄμαχόν
 corr. Ven. 189 c 7 γε om. Oxy. c 9 αἰζωνέα B² T W Oxy.:
 ἐζωνέα B d 1 γε] γ Oxy. ουδε Oxy.: οὐδὲ μὴ B T W: τοῦδε
 μὴ ci. Keck d 2 ὅτι] ὅτι δὴ Oxy. d 3 παρείληφεν] παρείληφα
 Oxy.: πολλὰ] τὰ πολλὰ Oxy. d 6 γὰρ om. Oxy. d 7 ἀνδρὶ
 ὃν] ἀνδρειον Oxy. (sed ε deletum et puncto notatum) αξ<ιοι η πολις>
 ut videtur Oxy. d 8 προεστάναι scr. Ven. 184: <προ>εσταν(αι)
 Oxy.: προῖστανάι B T W e 1 μὲν που Stobaeus: . . . που Oxy.:
 μέντοι B T W

ΣΩ. Τοῦτο μέλλω ποιεῖν, ὦ ἄριστε· μὴ μέντοι οἴου με ἀφήσειω σε τῆς κοινωνίας τοῦ λόγου, ἀλλὰ πρόσεχε τὸν νοῦν καὶ συσκοπεῖ τὰ λεγόμενα.

ΛΑ. Ταῦτα δὴ ἔστω, εἰ δοκεῖ χρῆναι.

10 ΣΩ. Ἄλλὰ δοκεῖ. σὺ δέ, Νικία, λέγε ἡμῖν πάλιν ἐξ
198 ἀρχῆς· οἴσθ' ὅτι τὴν ἀνδρείαν κατ' ἀρχὰς τοῦ λόγου ἐσκο-
ποῦμεν ὡς μέρος ἀρετῆς σκοποῦντες;

ΝΙ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ σὺ τοῦτο ἀπεκρίνω ὡς μόριον, ὄντων
5 δὴ καὶ ἄλλων μερῶν, ἀ·σύμπαντα ἀρετὴ κέκληται;

ΝΙ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἄπερ ἐγὼ καὶ σὺ ταῦτα λέγεις; ἐγὼ δὲ
καλῶ πρὸς ἀνδρεία σωφροσύνην καὶ δικαιοσύνην καὶ ἄλλ'
ἄττα τοιαῦτα. οὐ καὶ σύ;

b ΝΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἐχε δὴ. ταῦτα μὲν γὰρ ὁμολογοῦμεν, περὶ δὲ τῶν
δεινῶν καὶ θαρραλέων σκεψώμεθα, ὅπως μὴ σὺ μὲν ἄλλ'
ἄττα ἡγήῃ, ἡμεῖς δὲ ἄλλα. ἂ μὲν οὖν ἡμεῖς ἡγοῦμεθα, φρά-
5 σομέν σοι· σὺ δὲ ἂν μὴ ὁμολογήῃς, διδάξεις. ἡγοῦμεθα δ'
ἡμεῖς δεινὰ μὲν εἶναι ἂ καὶ δέος παρέχει, θαρραλέα δὲ ἂ μὴ
δέος παρέχει—δέος δὲ παρέχει οὐ τὰ γεγονότα οὐδὲ τὰ
παρόντα τῶν κακῶν, ἀλλὰ τὰ προσδοκώμενα· δέος γὰρ εἶναι
προσδοκίαν μέλλοντος κακοῦ—ἢ οὐχ οὕτω καὶ συνδοκεῖ, ὦ
10 Λάχης;

c ΛΑ. Πάνυ γε σφόδρα, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τὰ μὲν ἡμέτερα τοίνυν, ὦ Νικία, ἀκούεις, ὅτι δεινὰ
μὲν τὰ μέλλοντα κακὰ φαμεν εἶναι, θαρραλέα δὲ τὰ μὴ κακὰ
ἢ ἀγαθὰ μέλλοντα· σὺ δὲ ταύτη ἢ ἄλλη περὶ τούτων λέγεις;

5 ΝΙ. Ταύτη ἔγωγε.

e 6 <με ο>ιου αφ(ησειν) Oxy. e 9 δὴ Oxy. (coniecerat Schanz):
δὲ B T W b 4 ἡγή W: ἡγεί B T b 7 δέος παρέχει secl.
A. T. Christ δὲ παρέχει] δὲ παρέχειν Ast b 9 καὶ συνδοκεῖ
scripsi: καὶ σὺ δοκεῖ B W: δοκεῖ καὶ σὺ T: καὶ σοὶ δοκεῖ B²: δοκεῖ καὶ
σοὶ t: καὶ σύ Schanz

ἽΩ. Τούτων δέ γε τὴν ἐπιστήμην ἀνδρείαν προσ-
αγορεύεις;

ΝΙ. Κομιδῆ γε.

ΣΩ. Ἔτι δὴ τὸ τρίτον σκεψόμεθα εἰ συνδοκεῖ σοὶ τε καὶ
ἡμῶν.

ΝΙ. Τὸ ποῖον δὴ τοῦτο;

ΣΩ. Ἐγὼ δὴ φράσω. δοκεῖ γὰρ δὴ ἐμοὶ τε καὶ τῷδε, d
περὶ ὅσων ἐστὶν ἐπιστήμη, οὐκ ἄλλη μὲν εἶναι περὶ γεγο-
νότος εἰδέναι ὅπῃ γέγονεν, ἄλλη δὲ περὶ γιγνομένων ὅπῃ
γίνεται, ἄλλη δὲ ὅπῃ ἂν κάλλιστα γένοιτο καὶ γενήσεται
τὸ μήπω γεγονός, ἀλλ' ἡ αὐτή. οἶον περὶ τὸ ὑγιεινὸν εἰς 5
ἅπαντας τῶν χρόνων οὐκ ἄλλη τις ἢ ἰατρική, μία οὔσα,
ἐφορᾷ καὶ γιγνόμενα καὶ γεγονότα καὶ γενησόμενα ὅπῃ
γενήσεται· καὶ περὶ τὰ ἐκ τῆς γῆς αὐθιγὰ καὶ γεωργία e
ὡσαύτως ἔχει· καὶ δήπου τὰ περὶ τὸν πόλεμον αὐτοὶ ἂν
μαρτυρήσαιτε ὅτι ἡ στρατηγία κάλλιστα προμηθεῖται τά
τε ἄλλα καὶ περὶ τὸ μέλλον ἔσεσθαι, οὐδὲ τῇ μαντικῇ
οἶεται δεῖν ὑπηρετεῖν ἀλλὰ ἄρχειν, ὡς εἰδυῖα κάλλιον 5
τὰ περὶ τὸν πόλεμον καὶ γιγνόμενα καὶ γενησόμενα· καὶ 199
ὁ νόμος οὕτω τάττει, μὴ τὸν μάντιν τοῦ στρατηγοῦ ἄρχειν,
ἀλλὰ τὸν στρατηγὸν τοῦ μάντεως. φήσομεν ταῦτα, ὦ
Λάχης;

ΛΑ. Φήσομεν.

ΣΩ. Τί δέ; σὺ ἡμῶν, ὦ Νικία, σύμφης περὶ τῶν αὐτῶν
τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην καὶ ἐσομένων καὶ γιγνομένων καὶ
γεγονότων ἐπαίεις;

ΝΙ. Ἐγωγε· δοκεῖ γάρ μοι οὕτως, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐκοῦν, ὦ ἄριστε, καὶ ἡ ἀνδρεία τῶν δευῶν ἐπι- 10
στήμη ἐστὶν καὶ θαρραλέων, ὡς φῆς· ἡ γάρ;

ΝΙ. Ναί.

d 2 γεγονότος TW: γεγονός B d 4 καὶ γενήσεται secl.
Schanz d 6 ἢ BTW: ἢ ἡ corr. Coisl. d 7 ὅπῃ γενή-
σεται secl. Hirschig e 3 μαρτυρήσαιτε scr. recc.: μαρτυρήσετε
BTW e 4 ἔσεσθαι TW: ἔσεσθε B

ΣΩ. Τὰ δὲ δεινὰ ὠμολόγηται καὶ τὰ θαρραλέα τὰ μὲν μέλλοντα ἀγαθὰ, τὰ δὲ μέλλοντα κακὰ εἶναι.

5 ΝΙ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἡ δὲ γ' αὐτὴ ἐπιστήμη τῶν αὐτῶν καὶ μελλόντων καὶ πάντως ἐχόντων εἶναι.

ΝΙ. Ἔστι ταῦτα.

ΣΩ. Οὐ μόνον ἄρα τῶν δεινῶν καὶ θαρραλέων ἢ ἀνδρεία
10 ἐπιστήμη ἐστίν· οὐ γὰρ μελλόντων μόνον πέρι τῶν ἀγαθῶν
τε καὶ κακῶν ἐπαίει, ἀλλὰ καὶ γιγνομένων καὶ γεγυότων
c καὶ πάντως ἐχόντων, ὥσπερ αἱ ἄλλαι ἐπιστήμαι.

ΝΙ. Ἔοικέν γε.

ΣΩ. Μέρος ἄρα ἀνδρείας ἡμῖν, ὦ Νικία, ἀπεκρίνω σχεδόν
τι τρίτον· καίτοι ἡμεῖς ἠρωτῶμεν ὅλην ἀνδρείαν ὅτι εἴη. καὶ
5 νῦν δὴ, ὡς ἔοικεν, κατὰ τὸν σὸν λόγον οὐ μόνον δεινῶν τε
καὶ θαρραλέων ἐπιστήμη ἢ ἀνδρεία ἐστίν, ἀλλὰ σχεδόν τι ἢ
περὶ πάντων ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν καὶ πάντως ἐχόντων, ὡς
d νῦν αὖ ὁ σὸς λόγος, ἀνδρεία ἂν εἴη. οὕτως αὖ μετατίθεσθαι
ἢ πῶς λέγεις, ὦ Νικία;

ΝΙ. Ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Δοκεῖ οὖν σοι, ὦ δαιμόνιε, ἀπολείπειν ἂν τι ὁ τοι-
5 οὔτος ἀρετῆς, εἴπερ εἶδείη τά τε ἀγαθὰ πάντα καὶ παντά-
πασιν ὡς γίγνεται καὶ γενήσεται καὶ γέγυονε, καὶ τὰ κακὰ
ὡσαύτως; καὶ τοῦτον οἶει ἂν σὺ ἐνδεᾶ εἶναι σωφροσύνης ἢ
δικαιοσύνης τε καὶ ὀσιότητος, ᾧ γε μόνῳ προσήκει καὶ περὶ
θεοῦ καὶ περὶ ἀνθρώπους ἐξευλαβεῖσθαι τε τὰ δεινὰ καὶ τὰ
e μῆ, καὶ τὰγαθὰ πορίζεσθαι, ἐπισταμένῳ ὀρθῶς προσομιλεῖν;

ΝΙ. Λέγειν τι ὦ Σώκρατες μοι δοκεῖς.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα, ὦ Νικία, μόριον ἀρετῆς ἂν εἴη τὸ νῦν σοι
λεγόμενον, ἀλλὰ σύμπασα ἀρετή.

b3 τὰ δὲ TW: ταῦτα δὲ B καὶ τὰ TW: καὶ revera B?
c1 καὶ πάντως ἐχόντων secl. Stallbaum c4 ἀνδρείαν corr. Coisl.:
ἀν ἀνδρείαν BTW: δὴ ἀνδρείαν Schanz d1 ἀνδρεία ἂν (sed í ex
emend.) B: ἀνδρείαν TW d7 ἐνδεᾶ T d8 προσήκει]
προσήκει ci. H. Richards d9 καὶ τὰ μῆ secl. Badham e1 καὶ
τὰγαθὰ secl. Gitlbauer

ΝΙ. Ἔοικεν.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἔφαμέν γε τὴν ἀνδρείαν μόριον εἶναι ἐν τῶν τῆς ἀρετῆς.

ΝΙ. Ἔφαμεν γάρ.

ΣΩ. Τὸ δέ γε νῦν λεγόμενον οὐ φαίνεται.

ΝΙ. Οὐκ ἔοικεν.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ἠρῆκαμεν, ὦ Νικία, ἀνδρεία ὅτι ἔστω.

ΝΙ. Οὐ φαινόμεθα.

ΛΑ. Καὶ μὴν ἔγωγε, ὦ φίλε Νικία, ᾤμην σε εὐρήσειν; ἐπειδὴ ἐμοῦ κατεφρόνησας Σωκράτει ἀποκρивαμένον· πάντῃ δὴ 200
μεγάλην ἐλπίδα εἶχον, ὡς τῇ παρὰ τοῦ Δάμωνος σοφία αὐτὴν ἀνευρήσεις.

ΝΙ. Εὐ γε, ὦ Λάχης, ὅτι οὐδὲν οἶει σὺ ἔτι πρᾶγμα εἶναι ὅτι αὐτὸς ἄρτι ἐφάνης ἀνδρείας πέρι οὐδὲν εἰδώς, ἀλλ' εἰ 5
καὶ ἐγὼ ἕτερος τοιοῦτος ἀναφανήσομαι, πρὸς τοῦτο βλέπεις, καὶ οὐδὲν ἔτι διοίσει, ὡς ἔοικε, σοὶ μετ' ἐμοῦ μηδὲν εἰδέναί ὦν προσήκει ἐπιστήμην ἔχειν ἀνδρὶ οἰομένῳ τὶ εἶναι. σὺ μὲν οὖν μοι δοκεῖς ὡς ἀληθῶς ἀνθρώπειον πρᾶγμα ἐργάζεσθαι b
οὐδὲ πρὸς σαυτὸν βλέπεις ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἄλλους· ἐγὼ δ' οἶμαι ἐμοὶ περὶ ὦν ἐλέγομεν νῦν τε ἐπεικῶς εἰρήσθαι, καὶ εἴ τι αὐτῶν μὴ ἰκανῶς εἴρηται, ὕστερον ἐπανορθῶσεσθαι καὶ μετὰ Δάμωνος—οὐ σὺ που οἶει καταγελᾶν, καὶ ταῦτα οὐδ' 5
ἰδὼν πῶποτε τὸν Δάμωνα—καὶ μετ' ἄλλων· καὶ ἐπειδὴ βεβαιώσωμαι αὐτά, διδάξω καὶ σέ, καὶ οὐ φθονήσω· δοκεῖς γάρ μοι καὶ μάλα σφόδρα δεῖσθαι μαθεῖν. c

ΛΑ. Σοφὸς γάρ τοι σὺ εἶ, ὦ Νικία. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ Λυσιμάχῳ τῶδε καὶ Μελησίᾳ συμβουλεύω σέ μὲν καὶ ἐμὲ περὶ τῆς παιδείας τῶν νεανίσκων χαίρειν ἔαν, Σωκράτη δὲ τουτονί, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἔλεγον, μὴ ἀφιέναι· εἰ δὲ καὶ ἐμοὶ 5
ἐν ἡλικίᾳ ἦσαν οἱ παῖδες, ταῦτ' ἂν ταῦτ' ἐποίουν.

θ 13 ᾤμην σε εὐρήσειν secl. Badham a 7 σοὶ scr. recc. : σὺ
B T W b 1 ἀνθρώπειον B² T W : ἀνθρώπιον B b 2 οὐδὲ εἰ.
Gitlbauer : οὐδὲν B T W σαυτὸν corr. Coisl. : αὐτὸν B T : αὐτὸν W
b 5 που οἶει] τὶ οἶει Schanz c 6 ταῦτ' T W : ταῦτα B

NI. Ταῦτα μὲν κἀγὼ συγχωρῶ· ἕανπερ ἐθέλη Σωκράτης τῶν μειρακίων ἐπιμελεῖσθαι, μηδένα ἄλλον ζητεῖν. ἐπεὶ κὰν
 d ἐγὼ τὸν Νικήρατον τούτῳ ἥδιστα ἐπιτρέποιμι, εἰ ἐθέλοι οὗτος· ἀλλὰ γὰρ ἄλλους μοι ἐκάστοτε συνίστησι, ὅταν τι αὐτῷ περὶ τούτου μνησθῶ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἐθέλει. ἀλλ' ὄρα, ὦ Λυσίμαχε, εἴ τι σοῦ ἂν μᾶλλον ὑπακούοι Σωκράτης.

5 ΛΥ. Δίκαιόν γέ τοι, ὦ Νικία, ἐπεὶ καὶ ἐγὼ τούτῳ πολλὰ ἂν ἐθελήσαιμι ποιεῖν, ἃ οὐκ ἂν ἄλλοις πάνυ πολλοῖς ἐθέλοισι. πῶς οὖν φῆς, ὦ Σώκρατες; ὑπακούσῃ τι καὶ συμπροθυμήσῃ ὡς βελτίστοις γενέσθαι τοῖς μειρακίοις;

e ΣΩ. Καὶ γὰρ ἂν δευδὸν εἶη, ὦ Λυσίμαχε, τοῦτό γε, μὴ ἐθέλειν τῷ συμπροθυμῆσθαι ὡς βελτίστῳ γενέσθαι. εἰ μὲν οὖν ἐν τοῖς διαλόγοις τοῖς ἄρτι ἐγὼ μὲν ἐφάνην εἰδῶς, τῷδε δὲ μὴ εἰδότε, δίκαιον ἂν ἦν ἐμὲ μάλιστα ἐπὶ τούτῳ τὸ ἔργον
 5 παρακαλεῖν, νῦν δ' ὁμοίως γὰρ πάντες ἐν ἀπορίᾳ ἐγενόμεθα· τί οὖν ἂν τις ἡμῶν τίνα προαιροῖτο; ἐμοὶ μὲν οὖν δὴ αὐτῷ

201 δοκεῖ οὐδένα· ἀλλ' ἐπειδὴ ταῦτα οὕτως ἔχει, σκέψασθε ἂν τι δόξω συμβουλεύειν ὑμῖν. ἐγὼ γάρ φημι χρῆναι, ὦ ἄνδρες—οὐδεὶς γὰρ ἔκφορος λόγος—κοινῇ πάντας ἡμᾶς ζητεῖν μάλιστα μὲν ἡμῖν αὐτοῖς διδάσκαλον ὡς ἄριστον—δεόμεθα
 5 γάρ—ἔπειτα καὶ τοῖς μειρακίοις, μήτε χρημάτων φειδομένους μήτε ἄλλου μηδενός· ἕαν δὲ ἡμᾶς αὐτοὺς ἔχειν ὡς νῦν ἔχομεν οὐ συμβουλεύω. εἰ δέ τις ἡμῶν καταγελάσεται, ὅτι
 b τηλικοῖδε ὄντες εἰς διδασκάλων ἀξιούμεν φοιτᾶν, τὸν Ὅμηρον δοκεῖ μοι χρῆναι προβάλλεσθαι, ὃς ἔφη οὐκ ἀγαθὴν εἶναι αἰδῶ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι. καὶ ἡμεῖς οὖν ἐσσαντες χαίρειν εἴ τις τι ἐρεῖ, κοινῇ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν
 5 μειρακίων ἐπιμέλειαν ποιησώμεθα.

c8 ἄλλον TWb: ἄλλο B ἐπεὶ κὰν TW: ἐπειδ' ἂν B d4 εἴ
 τι TW: οὐ τι B d7 συμπροθυμήσει BW: συμπροθυμηθήσει T
 d8 βελτίστοις TW: βέλτιστος B e6 τίνα BTW: τινὰ scr.
 recc. προαιροῖτο TWb: προεροῖτο B a1 σκέψασθε W:
 σκέψασθαι (suprascr. ε) BT a3 λόγος] λόγου Heusde a6 ἕαν
 TW: ἕαν B b1 τηλικοῖδε B² TW: ἡλικοῖδε B b4 ἐρεῖ
 TWb: αἰρεῖ B

ΛΥ. Ἐμοὶ μὲν ἀρέσκει, ὦ Σώκρατες, ἃ λέγεις· καὶ ἐθέλω, ὅσῳ περ γεραίτατός εἰμι, τοσοῦτῳ προθυμότατα μανθάνειν μετὰ τῶν νεανίσκων. ἀλλὰ μοι οὕτωςι ποιήσον· αὔριον ἔωθεν ἀφίκου οἴκαδε καὶ μὴ ἄλλως ποιήσης, ἵνα βουλευ- c
σώμεθα περὶ αὐτῶν τούτων, τὸ δὲ νῦν εἶναι τὴν συνουσίαν διαλύσωμεν.

ΣΩ. Ἀλλὰ ποιήσω, ὦ Λυσίμαχε, ταῦτα, καὶ ἦξω παρὰ σὲ αὔριον, ἐὰν θεὸς ἐθέλῃ. 5

c 3 διαλύσωμεν W : διαλύσομεν B T

